Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/399 RENDELETE

(2016. március 9.)

a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határ-ellenőrzési kódex)

(kodifikált szöveg)

(HL L 77., 2016.3.23., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1624 rendelete (2016. szeptember 14.)	L 251	1	2016.9.16.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2016/399 RENDELETE

(2016. március 9.)

a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határ-ellenőrzési kódex)

(kodifikált szöveg)

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és alapelvek

Ez a rendelet biztosítja az Unió tagállamai közötti belső határokat átlépő személyek határellenőrzések alóli mentességét.

Ez a rendelet meghatározza az Unió tagállamainak külső határait átlépő személyek ellenőrzésére irányadó szabályokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „belső határok”:

   a) a tagállamok közös szárazföldi határai, beleértve az álló- vagy folyóvizeken áthaladó határokat is;

   b) a tagállamok belső légi járatok indítására és fogadására szolgáló repülőterei;

   c) a tagállamok tengeri, folyami és tavi kikötői, amelyek rendszeres belső kompjárat céljára szolgálnak;

2. „külső határok”: a tagállamok szárazföldi határai, beleértve az állóvagy folyóvizeken áthaladó határokat, tengeri határokat és repülőtereket, folyami, tengeri és tavi kikötőket, amenynyiben ezek nem belső határok;

3. „belső légi járat”: olyan, kizárólag a tagállamok területéről induló, illetve oda érkező légi járat, amely harmadik ország területén nem szakítja meg az útját;

4. „rendszeres belső kompjárat”: a tagállamok területén található, ugyanazon két vagy több kikötő közötti bármely kompjárat, amely nem köt ki a tagállamok területén kívül, és amely utasokat és járműveket szállít nyilvános menetrend szerint;

5. „a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek”::

▼B

a) az EUMSZ 20. cikkének (1) bekezdése szerinti uniós polgárok, valamint harmadik országok azon állampolgárai, akik a szabad mozgás jogát gyakorló valamely uniós polgár családtagjai, és akikre a 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) alkalmazandó;

b) harmadik ország állampolgárai és családtagjaik állampolgárságuktól függetlenül, akik az egyrészről az Unió és tagállamai, másrészről az említett országok közötti megállapodások értelmében az uniós polgárokéval megegyező jogokat élveznek a szabad mozgás tekintetében;

6. „harmadik ország állampolgára”: bármely olyan személy, aki az EUMSZ 20. cikkének (1) bekezdése szerint nem uniós polgár, és akire e cikk 5. pontja nem vonatkozik;

7. „beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt álló személyek”: harmadik ország olyan állampolgára, aki az 1987/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) 24. és 26. cikkének megfelelően és az abban meghatározott célok érdekében a Schengeni Információs Rendszerben (SIS) figyelmeztető jelzés hatálya alatt áll;

8. „határátkelőhely”: az illetékes hatóságok által a külső határok átlépése céljára engedélyezett átkelőhely;

9. „közös határátkelőhely”: minden olyan, tagállam vagy harmadik ország területén található határátkelőhely, ahol a tagállamok és harmadik országok határőrei a nemzeti joguknak és valamely kétoldalú megállapodásnak megfelelően egymás után ki- és beléptetési ellenőrzéseket végeznek;

10. „határellenőrzés”: a határon – e rendelet előírásainak megfelelően és annak alkalmazásában – végzett, a határforgalom-ellenőrzésből és határőrizetből álló tevékenység, kizárólag a határ átlépésére irányuló szándék vagy az átlépés esetén, minden más októl függetlenül;

11. „határforgalom-ellenőrzés”: a határátkelőhelyeken végzett ellenőrzés annak megállapítására, hogy a személyek, beleértve az azok birtokában lévő közlekedési eszközöket és tárgyakat, beléptethetőek-e a tagállamok területére, illetve elhagyhatják-e azt;

12. „határőrizet”: a határok őrizete a határátkelőhelyek között, valamint a határátkelőhelyeknek a hivatalos nyitvatartási időn túli őrizete, a határforgalom-ellenőrzés megkerülésének megakadályozása érdekében;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2004/38/EK irányelve (2004. április 29.) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 158., 2004.4.30., 77. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 1987/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II) létrehozásáról, működtetéséről és használatáról (HL L 381., 2006.12.28., 4. o.).

▼B

13. „elkülönített helyen történő ellenőrzés”: a megkezdett ellenőrzés folytatása, amelyet a valamennyi ellenőrzött személy ellenőrzésének helyétől elkülönített helyen végezhetnek;

14. „határőr”: olyan tisztviselő, akit a nemzeti joggal összhangban a határátkelőhelyen, az államhatáron vagy az államhatár közvetlen közelében teljesít szolgálatot, és aki e rendelettel és a nemzeti joggal összhangban határ-ellenőrzési feladatokat végez;

15. „fuvarozó”: bármely természetes vagy jogi személy, aki hivatásszerűen foglalkozik személyszállítással;

16. „tartózkodási engedély”:

a) az 1030/2002/EK tanácsi rendeletben ([1]) megállapított egységes formátum szerint a tagállamok által kiadott valamennyi tartózkodási engedély és a 2004/38/EK irányelvvel összhangban kiadott tartózkodási kártya;

b) a tagállamok által harmadik ország állampolgára számára kiadott minden olyan egyéb okmány, amely engedélyezi a területükön történő tartózkodást, és amelyet a 39. cikknek megfelelően bejelentettek és azt követően közzétettek, az alábbiak kivételével:

i. az a) pontban említett tartózkodási engedély iránti első kérelem vagy a menedékjog iránti kérelem elbírálásának időtartamára kiadott ideiglenes engedélyek; valamint

ii. a tagállamok által az 1683/95/EK tanácsi rendeletben ([2]) meghatározott egységes formátumban kiállított vízum;

17. „körutazást végző hajó”: olyan hajó, amellyel egy előre rögzített útiterv szerinti utazást tesznek, amely terv a különböző kikötőkben turisztikai tevékenységeket is tartalmaz, és amelynek során alapvetően nem kerül sor utasok fel- és leszállására;

18. „sétahajózás”: sétahajó használata sportolási vagy turisztikai célból;

19. „part menti halászat”: a halászat olyan fajtája, melynek során a hajók naponta, vagy 36 órán belül visszatérnek a tagállamok területén lévő kikötőbe, anélkül hogy egy harmadik ország területén lévő kikötőbe befutnának;

20. „nyílt tengeri munkavállaló”: a tagállamok nemzetközi tengerjog által meghatározott parti tengerében vagy kizárólagos tengeri gazdasági hasznosítási övezetében található tengeri létesítményen dolgozó személy, aki tengeri vagy légi úton rendszeresen visszatér a tagállamok területére;

([1]) A Tanács 1030/2002/EK rendelete (2002. június 13.) a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról (HL L 157., 2002.6.15., 1. o.).

([2]) A Tanács 1683/95/EK rendelete (1995. május 29.) a vízumok egységes formátumának meghatározásáról (HL L 164., 1995.7.14., 1. o.).

▼B

21. „a közegészségügyi veszély”: bármely olyan betegség, amely az Egészségügyi Világszervezet Nemzetközi Egészségügyi Szabályzata szerint járvány lehetőségét rejti magában, valamint más fertőző betegségek vagy ragályos parazitás megbetegedések, ha a tagállamok állampolgáraira vonatkozó védelmi rendelkezések hatálya alá tartoznak.

3. cikk

Hatály

Ezt a rendeletet a tagállamok belső vagy külső határait átlépő minden személyre alkalmazni kell, az alábbiak sérelme nélkül:

a) a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek jogai;

b) a menekültek és a nemzetközi védelmet kérők jogai, különösen a visszaküldési tilalom tekintetében.

4. cikk

Alapvető jogok

E rendelet alkalmazásakor a tagállamok a vonatkozó uniós jog, többek között az Európai Unió Alapjogi Chartája (Charta), a vonatkozó nemzetközi jog, többek között a menekültek helyzetéről szóló, 1951. július 28-án Genfben megkötött egyezmény (a genfi egyezmény), a nemzetközi védelem biztosításával kapcsolatos kötelezettségek, különösen a visszaküldés tilalmának elve, valamint az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartásával járnak el. Az uniós jog általános elveivel összhangban az e rendelet alapján meghozott határozatokat eseti alapon kell meghozni.

II. CÍM

KÜLSŐ HATÁROK

I. FEJEZET

A külső határok átlépése és a beutazási feltételek

5. cikk

A külső határok átlépése

(1) A külső határokat csak a határátkelőhelyeknél és azok hivatalos nyitvatartási ideje alatt lehet átlépni. A nyitvatartási időt egyértelműen fel kell tüntetni azokon a határátkelőhelyeken, amelyek nem napi 24 órában tartanak nyitva.

A tagállamok a 39. cikknek megfelelően értesítést küldenek a Bizottságnak határátkelőhelyeik listájáról.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, a külső határok kizárólag határátkelőhelyeken és a hivatalos nyitvatartási időben történő átlépésére vonatkozó kötelezettség alól kivételek engedélyezhetők:

▼B

a) egyének vagy csoportok esetében, a külső határok határátkelőhelyen kívüli vagy a hivatalos nyitvatartási időn túli eseti átlépésére vonatkozó különleges igény alapján, feltéve, hogy rendelkeznek a nemzeti jogban előírt engedélyekkel, és ez nem ellentétes a tagállamok közrendjével vagy belső biztonságával kapcsolatos érdekekkel. A tagállamok kétoldalú megállapodások útján egyedi intézkedéseket irányozhatnak elő. A nemzeti jogban és a kétoldalú megállapodásokban meghatározott általános kivételekről a 39. cikknek megfelelően értesíteni kell a Bizottságot;

b) egyének vagy csoportok esetében egy előre nem látható szükséghelyzet bekövetkezése esetén;

c) a 19. és 20. cikkben foglalt, a VI. és VII. melléklettel együttesen értelmezett különös szabályokkal összhangban;

(3) A (2) bekezdésben előírt kivételek vagy a védelemre vonatkozó nemzetközi kötelezettségeik sérelme nélkül a tagállamok a nemzeti joguknak megfelelően szankciókat vezetnek be a külső határoknak a megnyitott határátkelőhelyeken kívüli vagy azok hivatalos nyitvatartási idején kívüli jogellenes átlépésére. E szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

6. cikk

Beutazási feltételek harmadik országok állampolgárai számára

(1) A tagállamok területén történő, bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó tervezett tartózkodás esetén, figyelembe véve a megelőző 180 napos időszak minden egyes tartózkodási napját, a harmadik országok állampolgáraira a következő beutazási feltételek vonatkoznak:

a) aki olyan, érvényes határátlépésre feljogosító úti okmánnyal rendelkezik, amely megfelel a következő kritériumoknak:

i. érvényessége legalább három hónappal meghaladja a tagállamok területéről történő tervezett távozás időpontját. Sürgős és indokolt esetben azonban e kötelezettségtől el lehet tekinteni;

ii. a megelőző tíz éven belül bocsátották ki;

b) érvényes vízummal rendelkeznek, amennyiben az szükséges az 539/2001/EK tanácsi rendelet ([1]) értelmében, kivéve, ha érvényes tartózkodási engedéllyel vagy érvényes hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal rendelkeznek;

c) igazolják a tervezett tartózkodás célját és körülményeit, és megfelelő anyagi fedezettel rendelkeznek mind a tervezett tartózkodás időtartamára, mind pedig a származási országba való visszatéréshez vagy egy olyan harmadik országba történő átutazáshoz, ahová őket biztosan beengedik, illetve képesek ezt a fedezetet jogszerűen biztosítani;

([1]) A Tanács 539/2001/EK rendelete (2001. március 15.) a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról (HL L 81., 2001.3.21., 1. o.).

▼B

d) nem állnak beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt a SIS-ben;

e) nem jelentenek veszélyt a tagállamok közrendjére, belső biztonságára, közegészségügyére vagy nemzetközi kapcsolataira, különösen nem állnak a tagállamok nemzeti adatbázisaiban szereplő ugyanezen okok miatt beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a beutazás napját a tagállamok területén való tartózkodás első napjának, a kiutazás napját pedig a tagállamok területén való tartózkodás utolsó napjának kell tekinteni. A tartózkodási engedélyek vagy a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumok alapján engedélyezett tartózkodási időtartamok nem vehetők figyelembe a tagállamok területén történő tartózkodás időtartamának kiszámítása során.

(3) Az I. melléklet tartalmazza azon igazoló okmányok nem teljes körű felsorolását, amelyeket a határőr az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételek teljesülésének ellenőrzése céljából harmadik országbeli állampolgároktól kérhet.

(4) A szükséges anyagi fedezetet a tartózkodás időtartamával és céljával összhangban, valamint az érintett tagállam vagy tagállamok szállás- és ellátási átlagköltségeinek a figyelembevételével kell megállapítani, kedvező árú szálláshelyet véve alapul, és azt a tartózkodás napjainak számával szorozva.

A tagállamok által meghatározott referenciaösszegekről a 39. cikknek megfelelően értesítést küldenek a Bizottságnak.

A szükséges anyagi fedezet megléte igazolható a harmadik országbeli állampolgár birtokában lévő készpénzzel, utazási csekkel és hitelkártyával. A szükséges anyagi fedezet megléte igazolható támogatói nyilatkozattal is, amennyiben a nemzeti jogszabályok rendelkeznek ilyen nyilatkozatról, valamint a nemzeti jogszabályok által meghatározott, a meghívótól származó kötelezettségvállalási nyilatkozattal is, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár a meghívónál tartózkodik.

(5) Az (1) bekezdéstől eltérően:

a) az (1) bekezdésben foglalt feltételeket nem teljesítő, de tartózkodási engedéllyel vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal rendelkező harmadik országbeli állampolgárok átutazás céljából jogosultak belépni a többi tagállam területére annak érdekében, hogy eljussanak annak a tagállamnak a területére, amely a tartózkodási engedélyt vagy a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumot kiadta, kivéve, ha beutazás vagy átutazás megtagadására vonatkozó figyelmeztető jelzés hatálya alatt állnak azon tagállam nemzeti adatbázisában, amelynek külső határát át kívánják lépni;

b) a b) pontban meghatározottak kivételével az (1) bekezdésben meghatározott feltételeket teljesítő, azon harmadik országbeli állampolgárok számára, akik a határátkelőhelyen megjelennek, engedélyezhető a tagállamok területére történő beutazás, amennyiben a határon a 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 35. és 36. cikkének megfelelően vízumot adnak ki számukra.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról (vízumkódex) (HL L 243., 2009.9.15., 1. o.).

▼B

A tagállamok kötelesek a 810/2009/EK rendelet 46. cikkének és XII. mellékletének megfelelően statisztikát készíteni a határon kiadott vízumokról.

Ha a vízum nem helyezhető el az okmányban, azt kivételesen az okmányba beillesztett külön lapra helyezik el. Ilyen esetben az érintett tagállam részéről el nem ismert úti okmány birtokosai részére a 333/2002/EK tanácsi rendeletben ([1]) megállapított, a vízumok beillesztésére szolgáló űrlapok egységes formátumát kell használni;

c) valamely tagállam – humanitárius okból, nemzeti érdekből vagy nemzetközi kötelezettségek következtében – engedélyezheti az (1) bekezdésben meghatározott egy vagy több feltételt nem teljesítő, harmadik országbeli állampolgárok belépését saját területére. Ha a harmadik országbeli állampolgár az (1) bekezdés d) pontjában említett figyelmeztető jelzés hatálya alatt áll, a belépését engedélyező tagállamnak erről a többi tagállamot értesítenie kell.

II. FEJEZET

Külső határokon történő ellenőrzés és a beléptetés megtagadása

7. cikk

A határforgalom-ellenőrzések lefolytatása

(1) A határőrök a feladataik ellátása során kötelesek az emberi méltóságot teljes mértékben tiszteletben tartani, különösen a kiszolgáltatott helyzetű személyeket érintő esetekben.

A feladataik ellátása során hozott valamennyi intézkedésnek az ilyen intézkedésekkel elérni kívánt céllal arányosnak kell lennie.

(2) A határforgalom-ellenőrzések lefolytatása során a határőrök részéről tilos a személyek nem, faji vagy etnikai származás, vallás vagy világnézet, fogyatékosság, kor vagy szexuális irányultság alapján történő megkülönböztetése.

8. cikk

A személyek ellenőrzése a határátkelőhelyeken

(1) A külső határok átlépését a határőrök ellenőrzik. Az ellenőrzéseket e fejezetnek megfelelően hajtják végre.

Az ellenőrzések a határt átlépő személy birtokában lévő szállítóeszközökre és tárgyakra is kiterjedhetnek. Valamennyi végrehajtott átvizsgálásra az érintett tagállam nemzeti jogszabályait kell alkalmazni.

([1]) A Tanács 333/2002/EK rendelete (2002. február 18.) az érintett tagállam által el nem ismert útiokmányok birtokosai részére a tagállamok által kiadott vízumok beillesztésére szolgáló űrlapok egységes formátumáról (HL L 53., 2002.2.23., 4. o.).

▼B

(2) Minden személyt minimum-ellenőrzésnek kell alávetni annak érdekében, hogy a be- vagy felmutatott úti okmányok alapján személyazonosságát megállapítsák. A minimum-ellenőrzés a jogszerű birtokost határátlépésre jogosító okmányok gyors és egyszerű ellenőrzéséből áll – amennyiben célszerű, technikai eszközök segítségével és a megfelelő adatbázisban található, kizárólag a lopott, a jogellenesen használt, az elveszett vagy az érvénytelenített okmányokkal kapcsolatos információ felhasználásával –, annak megállapítására, hogy azok érvényesek-e, illetve találhatóak-e rajtuk hamisításra utaló jelek.

A szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek esetében az első albekezdésben említett minimum-ellenőrzés az alkalmazandó eljárás.

A szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek minimumellenőrzése során azonban, szúrópróbaszerűen, a határőrök lekérdezhetnek adatokat nemzeti és európai adatbázisokból annak érdekében, hogy egy adott személy nem jelent-e valós, közvetlen és kellően komoly veszélyt a tagállamok belső biztonságára, közrendjére vagy nemzetközi kapcsolataira, illetve veszélyt a közegészségügyre.

A 2004/38/EK irányelvben meghatározottaknak megfelelően, az ilyen lekérdezés eredménye nem veszélyeztetheti a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyeknek az érintett tagállam területére történő beutazási jogát.

(3) Harmadik országok állampolgárait be- és kiutazáskor az alábbi alapos ellenőrzéseknek kell alávetni:

a) a beutazáskor végrehajtandó alapos ellenőrzések magukban foglalják az 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott, a beutazási feltételeknek, valamint adott esetben a tartózkodást és jövedelemszerző tevékenység folytatását engedélyező okmányoknak az ellenőrzését. Ez részletes vizsgálatot tartalmaz, amely kiterjed az alábbiakra:

   i. annak vizsgálata, hogy a harmadik ország állampolgára rendelkezik-e a határátlépéshez szükséges érvényes, még le nem járt okmánnyal és adott esetben a szükséges vízummal vagy tartózkodási engedéllyel;

   ii. az úti okmány alapos átvizsgálása abból a szempontból, hogy találhatóak-e benne hamisításra utaló jelek;

   iii. az érintett harmadik országbeli állampolgár úti okmányában szereplő beléptető- és kiléptetőbélyegző-lenyomatok megvizsgálása annak ellenőrzésére – a beléptetés és kiléptetés dátumának összevetésével –, hogy az érintett személy nem lépte-e túl a tagállamok területén engedélyezett tartózkodás maximális időtartamát;

   iv. a harmadik országbeli állampolgár indulási és célországának, valamint a tervezett tartózkodás céljának vizsgálata, és szükség esetén a megfelelő igazoló okmányok ellenőrzése;

▼B

v. annak vizsgálata, hogy a harmadik országbeli állampolgár rendelkezik-e a tervezett tartózkodás időtartamának és céljának megfelelő, valamint a származási országba való visszatéréshez vagy egy olyan harmadik országba történő átutazáshoz, ahová őt biztosan beengedik, megfelelő fedezettel, illetve képes ezt a fedezetet jogszerűen biztosítani;

vi. annak vizsgálata, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár, a járműve és a birtokában lévő tárgyak nem jelentenek-e veszélyt valamely tagállam közrendjére, belső biztonságára, közegészségügyére vagy nemzetközi kapcsolataira. A vizsgálat a SIS-ben és a nemzeti adatállományokban tárolt, személyekre, és – amennyiben szükséges – tárgyakra vonatkozó adatoknak és figyelmeztető jelzéseknek, valamint a figyelmeztető jelzés esetén végrehajtandó intézkedésnek a közvetlen lekérdezését foglalja magában;

b) amennyiben a harmadik országbeli állampolgár az 6. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett vízummal rendelkezik, a beutazáskor végzett alapos ellenőrzések magukban foglalják a vízumbirtokos személyazonosságának és a vízum eredetiségének a vízuminformációs rendszer (VIS) adatainak – a 767/2008/EK rendelet 18. cikkének megfelelő – lekérdezésével történő vizsgálatát is;

c) eltérően, a VIS adatai valamennyi esetben a vízumbélyeg számának megadásával, illetve szúrópróbaszerűen a vízumbélyeg számával és az ujjlenyomatok ellenőrzésével együtt is lekérdezhetők, amennyiben:

i. a forgalom olyan intenzív, hogy a határátkelőhelyen a várakozási idő túlzott mértékűvé válik;

ii. már minden személyzeti, eszközbeli és szervezési erőforrást kimerítettek; és

iii. értékelés támasztja alá, hogy nem áll fenn a belbiztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázat.

Minden olyan esetben azonban, amikor a vízumbirtokos személyazonosságával és/vagy a vízum eredetiségével kapcsolatban bármilyen kétely merül fel, az adatokat következetesen a vízumbélyeg számával és az ujjlenyomatok ellenőrzésével együtt kell lekérdezni a vízuminformációs rendszerből.

Ez az eltérés csak az érintett határátkelőhelyen alkalmazható mindaddig, ameddig az i., ii. és iii. alpontban írt feltételek fennállnak;

d) a VIS-ből a c) ponttal összhangban történő lekérdezéssel kapcsolatos döntést a határátkelőhely parancsnokának vagy ennél magasabb szinten kell meghozni.

Az érintett tagállam azonnal értesíti a többi tagállamot és a Bizottságot minden ilyen döntésről;

▼B

e) az összes tagállam évente egyszer jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Bizottságnak a c) pont alkalmazásáról, amely jelentésnek tartalmaznia kell azon harmadik országbeli állampolgárok számát, akiket a VIS-ben kizárólag a vízumbélyeg száma alapján ellenőriztek, valamint a c) pont i. alpontjában említett várakozási idő hosszát;

f) a c) és d) pont legfeljebb három évig alkalmazandó, a VIS működésének megindulását követő harmadik évtől számítva. A Bizottság a c) és d) pont alkalmazása második évének végén e pontok végrehajtásáról készült értékelést nyújt be a Parlamentnek és a Tanácsnak. Az értékelés alapján az Európai Parlament és a Tanács felkérheti a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot ezen rendelet megfelelő módosítására.

g) a kiutazáskor végrehajtandó alapos ellenőrzések a következőket foglalják magukban:

i. annak vizsgálata, hogy a harmadik ország állampolgára rendelkezik-e a határátlépéshez szükséges érvényes okmánnyal;

ii. az úti okmány vizsgálata abból a szempontból, hogy találhatóak-e rajta hamisításra utaló jelek;

iii. lehetőség szerint annak vizsgálata, hogy az érintett harmadik országbeli állampolgár nem minősül-e valamely tagállam közrendjét, belső biztonságát, közegészségügyét vagy nemzetközi kapcsolatait veszélyeztető személynek;

h) a g) pontban említett kiutazáskor végrehajtandó alapos ellenőrzések a következőket is magukban foglalhatják:

i. annak vizsgálata, hogy az érintett személy rendelkezik-e érvényes vízummal, amennyiben az szükséges az 539/2001/EK rendelet értelmében, kivéve ha érvényes tartózkodási engedéllyel rendelkeznek; az ilyen vizsgálat magában foglalhatja a VIS adatainak a 767/2008/EK rendelet 18. cikkének megfelelő lekérdezését;

ii. annak vizsgálata, hogy az érintett személy nem lépte-e túl a tagállamok területén engedélyezett tartózkodás maximális időtartamát;

iii. a SIS-ben és a nemzeti adatállományokban tárolt, a személyekre és tárgyakra vonatkozó figyelmeztető jelzések lekérdezése;

i) a tagállamok területére történő beutazás, tartózkodás és ottlakás feltételeinek nem vagy már nem megfelelő személyek azonosítása céljából – a 767/2008/EK rendelet 20. cikkének megfelelően – lekérdezhetők a VIS adatai.

(4) Amennyiben a körülmények lehetővé teszik és a harmadik országbeli állampolgár ezt kéri, az ilyen alapos ellenőrzést a forgalomtól elkülönített helyen kell végezni.

▼B

(5) A második albekezdés sérelme nélkül, az alapos, elkülönített helyen történő ellenőrzésnek alávetett harmadik országbeli állampolgárokat írásban – olyan nyelven, amelyet megértenek, vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megértenek –, vagy egyéb célravezető módon tájékoztatni kell az ilyen ellenőrzés céljáról és eljárásáról.

Ezek az információk az Unió minden hivatalos nyelvén, és az érintett tagállammal szomszédos ország vagy országok nyelvén (nyelvein) rendelkezésre állnak, és tájékoztatnak arról, hogy a harmadik országbeli állampolgár kérheti az elkülönített helyen alapos ellenőrzést végző határőr nevének és szolgálati azonosítási számának, továbbá a határátkelőhely nevének és a határátlépés időpontjának megadását.

(6) A szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyeket a 2004/38/EK irányelvnek megfelelően ellenőrzik.

(7) A nyilvántartásba vételre kerülő információra irányadó részletes szabályokat a II. melléklet határozza meg.

(8) Amennyiben az 5. cikk (2) bekezdésének a) vagy b) pontja alkalmazandó, a tagállamok az e cikkben foglalt szabályoktól eltéréseket is engedélyezhetnek.

9. cikk

A határforgalom-ellenőrzés könnyítése

(1) A külső határokon végzett ellenőrzések rendkívüli és előre nem látott körülmények esetén könnyíthetők. Ilyen rendkívüli és előre nem látott körülményeknek kell tekinteni az olyan előre nem látható eseményeket, amelyek a forgalom olyan mértékű megnövekedéséhez vezetnek, hogy annak következtében a határátkelőhelyeken a várakozási idő túl hosszúvá válik, és már valamennyi személyzeti, létesítménybeli és szervezeti erőforrást kimerítették.

(2) Amennyiben a határforgalom-ellenőrzéseknek az (1) bekezdés szerinti könnyítésére kerül sor, a belépő forgalom ellenőrzésének alapvetően elsőbbsége van a kilépő forgalom ellenőrzésével szemben.

Az ellenőrzések könnyítésére irányuló döntést a határátkelőhely szolgálatban lévő határőr vezetője hozza meg.

Az ellenőrzések könnyítését csak ideiglenes jelleggel lehet elrendelni, az elrendelést megalapozó körülményekhez kell igazítani, és fokozatosan kell bevezetni.

(3) A harmadik országbeli állampolgárok úti okmányait a határforgalom-ellenőrzések könnyítése esetén is mind belépéskor, mind kilépéskor – a 11. cikknek megfelelően – bélyegezni kell.

(4) Valamennyi tagállam évente egy alkalommal jelentést nyújt be e cikk alkalmazásáról az Európai Parlamentnek és a Bizottságnak.

▼B

10. cikk

Külön sávok és a jelzőtáblákon szereplő információk

(1) A tagállamok külön sávokat biztosítanak, különösen a légi határátkelőhelyeken annak érdekében, hogy a személyek ellenőrzését a 8. cikknek megfelelően lehessen elvégezni. Az ilyen sávokat a III. mellékletben megállapított jelölésekkel ellátott jelzőtáblák segítségével kell megkülönböztetni.

A tagállamok külön sávokat biztosíthatnak tengeri és szárazföldi határátkelőhelyeiken, valamint a 22. cikket nem alkalmazó tagállamok közötti közös határokon. Amennyiben a tagállamok külön sávokat biztosítanak e határokon, a III. mellékletben megállapított jelölésekkel ellátott jelzőtáblákat használják.

A tagállamok a határt átlépő személyek forgalmának optimális lebonyolítása érdekében gondoskodnak arról, hogy a sávok jelzéssel való ellátása egyértelmű legyen – azokban az esetekben is, amelyekben a különböző sávokra vonatkozó szabályok alkalmazását a (4) bekezdés alapján felfüggesztik.

(2) A szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek jogosultak a III. melléklet A. részében szereplő jelzőtáblával („EU, EGT, CH”) ellátott sáv használatára. Használhatják továbbá a III. melléklet B1. („vízum nem szükséges”) és B2. („minden útlevél”) részében szereplő jelzőtáblával ellátott sávokat is.

Azon harmadik országbeli állampolgárok, akik az 539/2001/EK rendelettel összhangban a tagállamok külső határainak átlépésekor nem esnek vízumkötelezettség alá, továbbá az érvényes tartózkodási engedéllyel vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal rendelkező harmadik országbeli állampolgárok az e rendelet III. mellékletének B1. („vízum nem szükséges”) részében szereplő jelzőtáblával ellátott sávokat használhatják. Használhatják továbbá az e rendelet III. mellékletének B2. („minden útlevél”) részében szereplő jelzőtáblával ellátott sávokat is.

Minden más személy a III. melléklet B2. részében („minden útlevél”) szereplő jelzőtáblával ellátott sávot használja.

Az első, második és harmadik albekezdésben említett jelzőtáblákon szereplő jelzéseket azon nyelven vagy nyelveken lehet feltüntetni, amelyet vagy amelyeket az egyes tagállamok megfelelőnek tartanak.

A III. melléklet B1. („vízum nem szükséges”) részében szereplő jelzőtáblával ellátott sáv biztosítása nem kötelező. A tagállamok a gyakorlati igényekkel összhangban határozzák meg, hogy alkalmazzák-e ezt a lehetőséget, és ha igen, mely határátkelőhelyeken.

(3) A tengeri és szárazföldi határátkelőhelyeken a tagállamok a forgalmat különböző – személy- és tehergépjárművek és autóbuszok szerinti – sávokba terelhetik a III. melléklet C. részében szereplő jelzőtáblák használatával.

A tagállamok szükség szerint, a helyi körülményekre figyelemmel megváltoztathatják a jelzőtáblákon feltüntetett jelzéseket.

▼B

(4) Valamely határátkelőhelyeken a forgalom átmeneti egyenetlen eloszlása esetén az illetékes hatóságok a forgalom egyenetlenségének megszüntetéséhez szükséges időre felfüggeszthetik a különböző sávok alkalmazására vonatkozó szabályokat.

11. cikk

Az úti okmányok bélyegzése

(1) A harmadik országbeli állampolgárok úti okmányait mind a belépéskor, mind pedig a kilépéskor rendszeresen bélyegezni kell. Belépéskor, illetve kilépéskor különösen a következő okmányokat kell bélyegzőlenyomattal ellátni:

a) érvényes vízumot tartalmazó okmányok, amelyek a harmadik országbeli állampolgárokat határátlépésre jogosítják fel;

b) harmadik ország olyan állampolgárának határátlépésre jogosító okmányai, akik valamely tagállam határán kiadott vízummal rendelkeznek;

c) harmadik ország azon állampolgárainak a határátlépésre jogosító okmányai, akikre nem vonatkozik vízumkötelezettség.

(2) Harmadik országok azon állampolgárainak esetében, akik olyan uniós polgár családtagjai, akire a 2004/38/EK irányelv alkalmazandó, de akik nem rendelkeznek az említett irányelv által előírt tartózkodási kártyával, az úti okmányokat belépéskor vagy kilépéskor bélyegzőlenyomattal kell ellátni.

Harmadik országok azon állampolgárainak esetében, akik olyan harmadik országbeli állampolgárok családtagjai, akik rendelkeznek a szabad mozgás uniós jogával, de ők maguk nem rendelkeznek a 2004/38/EK irányelv által előírt tartózkodási kártyával, az úti okmányokat belépéskor vagy kilépéskor bélyegzőlenyomattal kell ellátni.

(3) Belépéskor vagy kilépéskor nem kell bélyegzőlenyomattal ellátni a következő okmányokat:

a) államfők, valamint magas rangú személyek úti okmányai, akiknek az érkezését hivatalosan, diplomáciai úton előre bejelentették;

b) légijármű-vezetői szakszolgálati engedélyek és a légiutas-kísérői szakszolgálati engedélyek;

c) a valamely tagállamban a hajójukkal felkeresett kikötő területén tartózkodó tengerészek úti okmányai, kizárólag amíg hajójuk a kikötőben tartózkodik;

d) a körutazást végző hajó azon személyzetének és utasainak úti okmányai, akikre nem vonatkozik a VI. melléklet 3.2.3. pontja szerinti határforgalom-ellenőrzés;

e) Andorra, Monaco és San Marino állampolgárainak határátlépésre jogosító okmányai;

f) a nemzetközi személyszállító és tehervonatok személyzetének úti okmányai;

▼B

g) harmadik országok azon állampolgárainak úti okmányai, akik bemutatják a 2004/38/EK irányelv által előírt tartózkodási kártyát.

Harmadik ország állampolgárának kérésére kivételesen el lehet tekinteni a be- vagy kiléptető bélyegző alkalmazásától, ha a bélyegzőlenyomat az érintettnek súlyos hátrányt okozna. Ebben az esetben a be- és kiutazást külön lapon, a személy nevének és útlevele számának megjelölésével kell rögzíteni. Ezt a lapot a harmadik országbeli állampolgárnak át kell adni. A tagállamok illetékes hatóságai ezekről a kivételes esetekről statisztikát vezethetnek, és azt eljuttathatják a Bizottságnak.

(4) A bélyegzőlenyomatok elhelyezésére vonatkozó gyakorlati szabályokat a IV. melléklet tartalmazza.

(5) A harmadik országbeli állampolgárokat lehetőség szerint tájékoztatják arról, hogy a határőrök kötelesek úti okmányaikat mind belépéskor, mind kilépéskor bélyegezni, akkor is, ha az ellenőrzéseket – a 9. cikknek megfelelően – könnyítették.

12. cikk

A tartózkodás időtartamára vonatkozó feltételeknek való megfelelés vélelme

(1) Amennyiben a harmadik országbeli állampolgárok úti okmányaiban nem szerepel a beléptetőbélyegző lenyomata, az illetékes nemzeti hatóságok vélelmezhetik, hogy az úti okmány birtokosa nem, vagy már nem felel meg az adott tagállamban való tartózkodás időtartamára vonatkozó feltételeknek.

(2) Az (1) bekezdésben említett vélelem megdönthető, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár ezt hitelt érdemlő módon – például utazási jegy vagy a tagállamok területén kívül való tartózkodásának bizonyítására alkalmas eszköz útján – úgy bizonyítja, hogy a rövid tartózkodás időtartamára vonatkozó feltételek betartása megállapítható.

Ilyen esetben:

a) amennyiben a harmadik országbeli állampolgár a schengeni vívmányokat teljes egészében alkalmazó tagállamok valamelyikének területén tartózkodik, az illetékes hatóságok a nemzeti joggal és gyakorlattal összhangban úti okmányában bejegyzik, hogy mely időpontban és hol lépte át e tagállamok valamelyikének külső határát;

b) amennyiben a harmadik országbeli állampolgár olyan tagállam területén tartózkodik, amelyre vonatkozóan nem került sor a 2003-as csatlakozási okmány 3. cikkének (2) bekezdésében, a 2005-ös csatlakozási okmány 4. cikkének (2) bekezdésében és a 2011-es csatlakozási okmány 4. cikkének (2) bekezdésében említett határozat meghozatalára, az illetékes hatóságok a nemzeti joggal és gyakorlattal összhangban úti okmányában bejegyzik, hogy mely időpontban és hol lépte át e tagállam külső határát.

Az a) és b) pontban említett bejegyzéseken túl az érintett harmadik országbeli állampolgár részére a VIII. mellékletben foglalt formanyomtatvány állítható ki.

▼B

A tagállamok az e cikkben említett bejegyzésekre vonatkozó nemzeti gyakorlataikat illetően tájékoztatják egymást, a Bizottságot és a Tanács Főtitkárságát.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett vélelmet nem döntötték meg, a harmadik országbeli állampolgár a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel [1] és az említett irányelvnek megfelelő nemzeti jogszabályokkal összhangban kiutasítható.

(4) Kiléptetőbélyegző-lenyomat hiányában az (1) és (2) bekezdés vonatkozó rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni.

13. cikk

Határőrizet

(1) A határőrizet fő célja a jogellenes határátlépések megakadályozása, a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem, valamint a határt illegálisan átlépő személyek elleni intézkedések meghozatala. A határt illegálisan átlépő és az érintett tagállam területén tartózkodásra nem jogosult személyeket el kell fogni, és ellenük a 2008/115/EK irányelv rendelkezéseinek megfelelő eljárásokat kell indítani.

(2) A határőrök a határőrizet ellátására álló vagy mozgó egységeket alkalmaznak.

Ezt az őrizetet oly módon kell végrehajtani, hogy az megakadályozza a személyeket a határátkelőhelyeken történő ellenőrzés megkerülésében, és visszatartsa őket ettől.

(3) A határátkelőhelyek közötti őrizetet a fennálló vagy várható kockázatoknak és veszélyeknek megfelelő létszámban és módszerekkel szolgálatot teljesítő határőrök végzik. Az őrizet végrehajtásának időszakát gyakran és váratlanul kell változtatni, hogy jogellenes határátlépés esetén állandó jelleggel fennálljon a tetten érés kockázata.

(4) Az őrizetet álló és mozgó egységek hajtják végre, akik feladataikat járőrözéssel, illetve az ismert vagy valószínűsített kockázatot jelentő helyen elhelyezkedve látják el azzal a céllal, hogy a határt jogellenesen átlépőket elfogják. A határőrizet technikai, azon belül elektronikai eszközök alkalmazásával is végrehajtható.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 37. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a határőrizetre irányadó további intézkedésekre vonatkozóan.

[1] Az Európai Parlament és a Tanács 2008/115/EK irányelve (2008. december 16.) a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról (HL L 348., 2008.12.24., 98. o.).

▼B

14. cikk

A beléptetés megtagadása

(1) Meg kell tagadni annak a harmadik országbeli állampolgárnak a tagállamok területére történő beléptetését, aki nem teljesíti az 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott valamennyi feltételt, és nem tartozik az 6. cikk (5) bekezdésében említett személyek közé. Ez nem érinti a menedékjogra és a nemzetközi védelemre, illetve a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumok kiadására vonatkozó különös rendelkezések alkalmazását.

(2) A beléptetés megtagadására csak megindokolt döntés alapján kerülhet sor, a megtagadás indokainak pontos megjelölésével. A döntést a nemzeti jog által felhatalmazott hatóság hozza meg. A döntés azonnal végrehajtható.

A beléptetés megtagadásáról szóló, pontosan megindokolt, megalapozott döntését az V. melléklet B. részében megállapított formanyomtatványon kell közölni, amelyet a nemzeti jog által a beléptetés megtagadására felhatalmazott nemzeti hatóság tölt ki. A kitöltött formanyomtatványt át kell adni az érintett harmadik országbeli állampolgárnak, aki e formanyomtatványon igazolja a beléptetés megtagadására vonatkozó döntés kézhezvételét.

(3) Azok a személyek, akiknek a beléptetését megtagadták, jogorvoslattal élhetnek. A jogorvoslati eljárást a nemzeti jognak megfelelően kell lefolytatni. A harmadik országbeli állampolgár részére írásban rendelkezésére kell bocsátani azon kapcsolattartó helyek listáját, ahol információval tudnak szolgálni a nemzeti joggal összhangban a nevében eljárni jogosult képviselőkről.

A jogorvoslati kérelem benyújtásának nincs halasztó hatálya a beléptetés megtagadására vonatkozó döntés végrehajtására.

Amennyiben a jogorvoslati eljárás eredménye szerint a beléptetés megtagadására vonatkozó döntés megalapozatlan volt, a nemzeti jognak megfelelően nyújtott bármely kártérítés sérelme nélkül, az érintett harmadik országbeli állampolgár jogosult a beléptetést megtagadó tagállam által érvénytelenített beléptetőbélyegző-lenyomat, valamint egyéb érvénytelenítések pótlására és a megtett bejegyzések törlésére.

(4) A határőröknek biztosítaniuk kell, hogy az a harmadik országbeli állampolgár, akinek a beléptetését megtagadták, nem lép be az érintett tagállam területére.

(5) A tagállamok statisztikát készítenek azon személyek számáról, akiknek a beléptetését megtagadták, a megtagadás indokairól, azon személyek állampolgárságáról, akiknek a beléptetését megtagadták, és azon határ típusáról (szárazföldi, légi vagy tengeri), amelynél a beléptetést megtagadták, és az adatokat a 862/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) szerint évente benyújtják a Bizottságnak (Eurostatnak).

(6) A beléptetés megtagadására irányadó részletes szabályokat az V. melléklet A. része tartalmazza.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 862/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról, valamint a külföldi állampolgárságú munkavállalókra vonatkozó statisztikák összeállításáról szóló 311/76/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 199., 2007.7.31., 23. o.).

▼B

III. FEJEZET

A határellenőrzéshez alkalmazott személyi állomány és eszközök, valamint a tagállamok közötti együttműködés

15. cikk

A határellenőrzéshez alkalmazott személyi állomány és eszközök

A tagállamok megfelelő létszámú személyi állományt és elegendő számú eszközt alkalmaznak, hogy a külső határokon történő ellenőrzéseket – a 7–14. cikknek megfelelően – oly módon hajtsák végre, amely hatékony, egységes és magas szintű ellenőrzést biztosít.

16. cikk

A határellenőrzések végrehajtása

(1) Az e rendelet 7–14. cikkében meghatározott határellenőrzést a határőrök e rendelet rendelkezéseivel és a nemzeti joggal összhangban végzik el.

E határellenőrzés elvégzése nem érinti a nemzeti jog által a határőrök számára biztosított és e rendelet hatályán kívül eső, büntetőeljárás megindítására vonatkozó jogkört.

A tagállamok biztosítják, hogy a határőrök szakképzett és megfelelően kiképzett szakemberek legyenek, figyelembe véve a határőrök számára a 2007/2004/EK rendelettel létrehozott, az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség (a továbbiakban: az Ügynökség) által létrehozott és kidolgozott egységes alaptantervet. A tantervnek különleges képzést kell tartalmaznia a kiszolgáltatott helyzetű személyeket, például a kísérő nélküli kiskorúakat és az emberkereskedelem áldozatait érintő helyzetek felismerésére és kezelésére vonatkozóan. Az Ügynökség támogatásával a tagállamok a határőröket a feladataik elvégzéséhez szükséges nyelvek tanulására ösztönzik.

(2) A tagállamok a 39. cikknek megfelelően megküldik a Bizottságnak a nemzeti joguk alapján a határellenőrzésért felelős nemzeti szolgálatok jegyzékét.

(3) Az eredményes határellenőrzés érdekében a tagállamok szoros, állandó együttműködést biztosítanak a határellenőrzésért felelős nemzeti szolgálatok között.

17. cikk

A tagállamok közötti együttműködés

(1) A tagállamok segítséget nyújtanak egymásnak, és állandó, szoros együttműködést tartanak fenn a határellenőrzés eredményes végrehajtása céljából, e rendelet 7–16. cikkével összhangban. A tagállamok minden ehhez szükséges információcserét elvégeznek.

(2) A tagállamok közötti, a külső határok ellenőrzésével kapcsolatos operatív együttműködést az Ügynökség koordinálja.

▼B

(3) Az Ügynökség hatáskörének sérelme nélkül a tagállamok operatív szinten továbbra is együttműködhetnek a külső határokon a többi tagállammal és/vagy harmadik országokkal, beleértve az összekötő tisztviselők cseréjét, amennyiben ez az együttműködés kiegészíti az Ügynökség munkáját.

A tagállamok tartózkodnak minden olyan tevékenységtől, amely veszélyeztetheti az Ügynökség működését vagy céljainak megvalósítását.

A tagállamok tájékoztatják az Ügynökséget az első albekezdésben említett operatív együttműködésről.

(4) A tagállamok biztosítják a határellenőrzés előírásaira és az alapvető jogokra vonatkozó képzést. Ebben a tekintetben figyelembe kell venni az Ügynökség által létrehozott és továbbfejlesztett közös képzési követelményeket.

18. cikk

Közös ellenőrzés

(1) Azok a tagállamok, amelyek a 22. cikket a közös szárazföldi határaikon nem alkalmazzák, a közös határaikon olyan közös ellenőrzést végezhetnek az említett cikk alkalmazása kezdetének napjáig, amely esetében egy személy csak egy alkalommal állítható meg határforgalom-ellenőrzés céljából, a tagállamok 7–14. cikkből származó egyéni kötelezettségének sérelme nélkül.

E célból a tagállamok kétoldalú megállapodásokat köthetnek.

(2) A tagállamok értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésnek megfelelően kötött bármely megállapodásról.

IV. FEJEZET

A határforgalom-ellenőrzésekre vonatkozó különleges szabályok

19. cikk

A különböző határátkelőhely-típusokra és a külső határok átlépéséhez használt különböző közlekedési eszközökre vonatkozó különleges szabályok

A VI. mellékletben megállapított különleges szabályok a különböző határátkelőhely-típusokon végrehajtott ellenőrzésekre és a határátkelőhelyek átlépéséhez használt különböző közlekedési eszközökre vonatkozó ellenőrzésekre alkalmazandóak.

Ezek a különleges szabályok tartalmazhatnak a 5. és 6. és a 8–14. cikktől való eltéréseket.

20. cikk

A személyek egyes kategóriáinak ellenőrzésére vonatkozó különleges szabályok

(1) A VII. mellékletben megállapított különleges szabályok a személyek következő kategóriáira vonatkozó ellenőrzésekre alkalmazandóak:

▼B

a) államfők és küldöttségük tagjai;

b) pilóták és légiszemélyzet;

c) tengerészek;

d) diplomata-, hivatali vagy szolgálati útlevéllel rendelkezők és nemzetközi szervezetek tagjai;

e) határ menti ingázók;

f) kiskorúak;

g) mentési szolgálatok, rendőrség és tűzoltóság, valamint határőrség;

h) nyílt tengeri munkavállalók.

Ezek a különleges szabályok tartalmazhatnak a 5. és 6. és a 8–14. cikktől való eltéréseket.

(2) A tagállamok – a 39. cikkel összhangban – megküldik a Bizottságnak a diplomáciai vagy konzuli képviseletekhez akkreditált személyek és családtagjaik számára a tagállamok külügyminisztériumai által kiállított igazolványok mintáit.

V. FEJEZET

A külső határellenőrzéssel kapcsolatos súlyos hiányosságok esetén alkalmazandó különleges intézkedések

21. cikk

Külső határokon alkalmazott intézkedések és az Ügynökség támogatása

(1) Amennyiben az 1053/2013/EU rendelet 14. cikkével összhangban elkészített értékelő jelentés a külső határellenőrzés elvégzése terén mutatkozó súlyos hiányosságokat állapít meg, valamint az említett rendelet 15. cikkében említett ajánlásoknak való megfelelés biztosítása érdekében, a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján bizonyos különleges intézkedések elfogadását ajánlhatja az értékelt tagállamnak, amely intézkedések a következők közül az egyiket vagy mindkettőt felölelhetik:

a) európai határőrcsapatok kiküldésének kezdeményezése a 2007/2004/EK rendelet előírásainak megfelelően,

b) a tagállam kockázatértékelésen alapuló, többek között a személyzettel és felszereléssel való ellátással kapcsolatos információkat is tartalmazó stratégiai terveinek benyújtása véleményezésre az Ügynökséghez.

Az említett végrehajtási jogi aktust a 38. cikk (2) bekezdésében meghatározott vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

▼B

(2) A Bizottság rendszeresen tájékoztatja a 38. cikk (1) bekezdése alapján létrehozott bizottságot az (1) bekezdésben említett intézkedések végrehajtása terén elért eredményekről, valamint azoknak a megállapított hiányosságokra gyakorolt hatásairól.

A Bizottság az Európai Parlamentet és a Tanácsot szintén tájékoztatja a fentiekről.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett értékelő jelentés azt állapítja meg, hogy az értékelt tagállam súlyosan elhanyagolja kötelezettségeit, és ebből következően az 1053/2013/EU rendelet 16a. cikkének (4) bekezdésével összhangban három hónapon belül jelentést kell tennie a vonatkozó cselekvési terv végrehajtásáról, az említett három hónapos időszak leteltét követően pedig a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a helyzet továbbra is fennáll, akkor ez az ezen rendelet 29. cikkében előírt eljárás alkalmazását vonhatja maga után, feltéve hogy az erre vonatkozó valamennyi feltétel teljesül.

III. CÍM

BELSŐ HATÁROK

I. FEJEZET

A határellenőrzés hiánya a belső határokon

22. cikk

A belső határok átlépése

A belső határokat bármely ponton át lehet lépni anélkül, hogy személyellenőrzésre kerülne sor, függetlenül az adott személy állampolgárságától.

23. cikk

Ellenőrzések a tagállamok területén

A határellenőrzés hiánya a belső határokon nem érinti a következőket:

a) az egyes tagállamok illetékes hatóságai által a nemzeti jog alapján gyakorolt rendőrségi hatáskör, amennyiben az ilyen hatáskör gyakorlása nem a határforgalom-ellenőrzéssel azonos tartalmú; ez a határ menti területeken is érvényes. Az első mondat alkalmazásában a rendőrségi hatáskör gyakorlása különösen akkor nem minősül a határforgalom-ellenőrzéssel azonos tartalmúnak, ha a rendőri intézkedések:

   i. célja nem a határellenőrzés;

   ii. a közrendet érintő esetleges veszélyekkel kapcsolatos általános rendőrségi információn és tapasztalaton alapulnak, és különösen a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelemre irányulnak;

   iii. előkészítésének és végrehajtásának módja egyértelműen eltér a külső határokon történő rendszeres személyellenőrzésekétől;

   iv. végrehajtására szúrópróbaszerűen kerül sor;

▼B

b) az egyes tagállamok jogszabályai alapján az illetékes hatóságok által, a kikötői vagy repülőtéri hatóságok, illetve fuvarozók által a kikötőkben és a repülőtereken elvégzett biztonsági személyellenőrzések, feltéve hogy az említett ellenőrzések az érintett tagállam területén belül utazó személyekre is vonatkoznak;

c) a tagállamok számára biztosított az a lehetőség, hogy jogszabályban írják elő az iratok és okmányok birtoklására vagy magánál tartására vonatkozó kötelezettséget;

d) annak lehetőségét, hogy a tagállamok, a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény (Schengeni Egyezmény) 22. cikkének rendelkezései szerint, jogszabályban írják elő a harmadik országbeli állampolgárok számára azon kötelezettséget, hogy bejelentkezzenek, amikor a területükre lépnek.

24. cikk

A forgalom akadályainak megszüntetése a belső határok közúti határátkelőhelyein

A tagállamok megszüntetik a belső határokon a közúti határátkelőhelyeken zajló folyamatos forgalom valamennyi akadályát, különösen a nem kizárólag a közúti közlekedésbiztonság miatt elrendelt sebességkorlátozásokat.

Ugyanakkor a tagállamoknak készen kell állniuk az ellenőrzéshez szükséges feltételek biztosítására a határellenőrzés visszaállítása esetére.

II. FEJEZET

A határellenőrzés ideiglenes visszaállítása a belső határokon

25. cikk

A belső határokon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállításának általános kerete

(1) Ha a belső határokon történő határellenőrzés nélküli térségben az egyik tagállamban a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető komoly veszély áll fenn, akkor a szóban forgó tagállam kivételesen visszaállíthatja a határellenőrzést belső határainak egészén vagy azok meghatározott részein egy korlátozott, legfeljebb 30 napos időtartamra, illetve a komoly veszély várható időtartamára, ha az meghaladja a 30 napos időszakot. A belső határokon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállításának alkalmazási köre és időtartama nem lépheti túl a komoly veszély elhárításához feltétlenül szükséges mértéket.

(2) A belső határokon történő határellenőrzés csak végső megoldásként, a 27., 28. és 29. cikkel összhangban állítható vissza. A 26., illetve a 30. cikkben említett feltételeket a belső határokon történő határellenőrzés visszaállítására vonatkozó valamennyi, a 27., 28. vagy 29. cikk szerinti döntés mérlegelése során figyelembe kell venni.

▼B

(3) Amennyiben a közrendet vagy a belső biztonságot az érintett tagállamban fenyegető komoly veszély e cikk (1) bekezdésében meghatározott időtartamon túl is fennáll, a szóban forgó tagállam a belső határokon történő határellenőrzést a 26. cikkben említett feltételek figyelembe vételével és a 27. cikkel összhangban, e cikk (1) bekezdésében említettekkel megegyező okok alapján,, valamint bármilyen új elem figyelembevételével legfeljebb 30 napos megújítható időtartamokra meghosszabbíthatja.

(4) A belső határokon történő határellenőrzés visszaállításának teljes időtartama – beleértve az e cikk (3) bekezdése szerinti meghosszabbítások idejét összesen – nem haladhatja meg a hat hónapot. A 29. cikkben említett jellegű kivételes körülmények esetén ez a teljes időtartam az említett cikk (1) bekezdésével összhangban legfeljebb kétéves időtartamra meghosszabbítható.

26. cikk

A belső határokon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállításának feltételei

Amikor egy tagállam végső megoldásként a határellenőrzés egy vagy több belső határán vagy azok egy részén történő ideiglenes visszaállításáról, vagy az ilyen visszaállítás meghosszabbításáról dönt a 25. cikkel vagy a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban, akkor megvizsgálja, hogy az adott intézkedés várhatóan milyen mértékben nyújt megfelelő megoldást a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető veszéllyel szemben, továbbá megvizsgálja az intézkedésnek az adott veszélyhez mért arányosságát. Az ilyen vizsgálatok elvégzésekor a tagállam különösen az alábbi tényezőket veszi figyelembe:

a) az érintett tagállamban a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető veszély várható hatása, például terrortámadások vagy -fenyegetések után, valamint a szervezett bűnözés miatti veszély esetén;

b) az intézkedés várható hatása a belső határellenőrzés nélküli térségen belül a személyek szabad mozgására.

27. cikk

A belső határokon történő határellenőrzésnek a 25. cikk szerinti ideiglenes visszaállítására irányuló ljárás

(1) Ha egy tagállam a 25. cikk alapján a belső határokon történő határellenőrzés visszaállítását tervezi, akkor legkésőbb négy héttel a tervezett visszaállítás előtt, vagy – ha a belső határokon történő határellenőrzés visszaállítását szükségessé tevő körülmények kevesebb, mint négy héttel a tervezett visszaállítás előtt válnak ismertté – ennél rövidebb időn belül erről értesíti a többi tagállamot és a Bizottságot. E célból a tagállam megadja az alábbi információkat:

a) a tervezett visszaállítás indokolása, amely tartalmazza a közrendjét vagy a belső biztonságát fenyegető, komoly veszélyt jelentő eseményeket részletesen leíró valamennyi releváns adatot;

▼B

b) a tervezett visszaállítás alkalmazási köre, megjelölve, hogy a belső határok mely részén vagy részein tervezik visszaállítani a határellenőrzést;

c) az engedélyezett átkelőhelyek neve;

d) a határellenőrzés tervezett visszaállításának időpontja és időtartama;

e) adott esetben a többi tagállam által meghozandó intézkedések.

Az első albekezdés szerinti értesítést két vagy több tagállam közösen is benyújthat.

A Bizottság szükség esetén további tájékoztatást kérhet az érintett tagállam(ok)tól.

(2) Az (1) bekezdésben említett információkat az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is meg kell küldeni azzal egyidejűleg, hogy az említett bekezdésnek megfelelően ezekről a többi tagállam és a Bizottság is értesítést kaptak.

(3) Az (1) bekezdés szerinti értesítést küldő tagállam – amennyiben ez szükséges és a nemzeti joggal összhangban van – dönthet úgy, hogy az információk egy részét minősített adatnak nyilvánítja.

Az ilyen minősítés nem zárja ki, hogy a Bizottság az információkat az Európai Parlament rendelkezésére bocsássa. Az e cikk értelmében az Európai Parlament részére történő információ- és dokumentumtovábbításnak és –kezelésnek meg kell felelnie a minősített adatok továbbítására és kezelésére vonatkozóan az Európai Parlament és a Bizottság között alkalmazandó szabályoknak.

(4) Egy tagállam által az (1) bekezdés szerint küldött értesítést követően, valamint az (5) bekezdésében előírt konzultáció céljából a Bizottság vagy bármely tagállam – az EUMSZ 72. cikkének sérelme nélkül – véleményt nyilváníthat.

A Bizottság véleményt ad ki, ha – az értesítésben foglalt információk vagy bármely egyéb, részére nyújtott kiegészítő tájékoztatás alapján – aggályai vannak a belső határokon történő határellenőrzés tervezett visszaállításának szükségességét vagy arányosságát illetően, vagy ha úgy ítéli meg, hogy az értesítés valamely részére vonatkozóan konzultációra lenne szükség.

(5) Az (1) bekezdésben említett információkról, valamint a Bizottság vagy egy tagállam által a (4) bekezdés szerint nyilvánított bármely véleményről a belső határon történő határellenőrzés visszaállítását tervező tagállam konzultációt folytat – és ennek részeként adott esetben együttes üléseket tart – a Bizottsággal és a többi tagállammal, különösen a határellenőrzések visszaállítása által közvetlenül érintett tagállamokkal, hogy amennyiben szükséges, megszervezzék a tagállamok közötti kölcsönös együttműködést, valamint megvizsgálják, hogy az intézkedések arányban állnak-e a belső határokon történő határellenőrzés visszaállítására okot adó eseménnyel és a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető veszélyekkel.

▼B

(6) Az (5) bekezdésben említett konzultációra legalább tíz nappal a határellenőrzés visszaállításának tervezett időpontja előtt kerül sor.

28. cikk

Az azonnali fellépést igénylő esetekre vonatkozó különös eljárás

(1) Amennyiben egy valamely tagállam közrendjét vagy belső biztonságát fenyegető komoly veszély azonnali fellépést követel meg, az érintett tagállam kivételesen és azonnal, tíz napot meg nem haladó, korlátozott időtartamra visszaállíthatja a belső határokon történő határellenőrzést.

(2) Amennyiben valamely tagállam visszaállítja a belső határokon történő határellenőrzést, erről egyidejűleg értesíti a többi tagállamot és a Bizottságot, valamint rendelkezésükre bocsátja a 27. cikk (1) bekezdésében említett információkat, valamint megjelöli az említett cikkben meghatározott eljárás alkalmazásának indokait. A Bizottság az értesítés kézhezvételét követően azonnal konzultálhat a többi tagállammal.

(3) Amennyiben a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető komoly veszély az e cikk (1) bekezdésében meghatározott időtartamon túl is fennáll, a tagállam legfeljebb 20 napos megújítható időtartamokra meghosszabbíthatja a belső határokon történő határellenőrzést. Ennek során az érintett tagállam figyelembe veszi a 26. cikkben említett kritériumokat, beleértve az intézkedés szükségességének és arányosságának aktualizált értékelését, valamint az esetlegesen felmerült új tényezőket is.

Az intézkedés meghosszabbítása esetén, értelemszerűen alkalmazni kell a 27. cikk (4) és (5) bekezdését, valamint a meghosszabbítási döntésről szóló értesítésnek a Bizottság és a tagállamok részére való megküldését követően késedelem nélkül meg kell tartani a konzultációt.

(4) A 25. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül a belső határokon történő határellenőrzés visszaállításának teljes időtartama – vagyis az e cikk (1) bekezdése szerinti kezdeti időszak és az e cikk (3) bekezdése szerinti meghosszabbítások ideje összesen – nem haladhatja meg a két hónapot.

(5) A Bizottság haladéktalanul értesíti az Európai Parlamentet az e cikk szerint küldött értesítésekről.

29. cikk

A schengeni övezet működését általánosan veszélyeztető kivételes körülmények esetén alkalmazható különös eljárás

▼M1

(1) Kivételes körülmények esetén, amikor a belső határellenőrzés nélküli térség általános működését a külső határellenőrzés végzése terén mutatkozó tartós és súlyos, e rendelet 21. cikkében említett

▼M1

hiányosságok, vagy az (EU) 2016/1624 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 19. cikkének (1) bekezdésében említett tanácsi határozat valamely tagállam általi be nem tartása veszélyezteti, és amennyiben ezek a körülmények a belső határellenőrzés nélküli térségben vagy annak bizonyos részein komoly veszélyt jelentenek a közrendre vagy a belső biztonságra, a tagállamok e cikk (2) bekezdésével összhangban legfeljebb hat hónapos időtartamra visszaállíthatják a belső határokon történő határellenőrzést. Ha a kivételes körülmények továbbra is fennállnak, ez az időszak legfeljebb három alkalommal további hat hónappal meghosszabbítható.

▼B

(2) Végső megoldásként és a belső határellenőrzés nélküli térségen belüli közös érdekek védelme érdekében, továbbá ha egyetlen más intézkedés, különösen a 21. cikk (1) bekezdésében foglalt intézkedések egyike sem alkalmas az azonosított komoly veszély hatékony mérséklésére, a Tanács javasolhatja, hogy egy vagy több tagállam állítsa vissza a határellenőrzést belső határainak teljes hosszán vagy bizonyos részein. A tanácsi ajánlásnak a Bizottság javaslatán kell alapulnia. A tagállamok felkérhetik a Bizottságot, hogy nyújtson be a Tanácsnak ilyen ajánlásra vonatkozó javaslatot.

Ajánlásában a Tanács feltünteti legalább a 27. cikk (1) bekezdése a)–e) pontjában említett információkat.

A Tanács az e cikkben meghatározott feltételekkel és eljárásokkal összhangban javasolhat hosszabbítást.

Mielőtt a tagállam e bekezdéssel összhangban visszaállítja a határellenőrzést belső határainak teljes hosszán vagy bizonyos részein, erről értesíti a többi tagállamot, az Európai Parlamentet és a Bizottságot.

(3) Amennyiben valamely tagállam nem hajtja végre a (2) bekezdésben említett ajánlást, késedelem nélkül írásban tájékoztatja a Bizottságot ennek okairól.

A Bizottság ebben az esetben jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, melyben értékeli az érintett tagállam által nyújtott indokolást, és a belső határellenőrzés nélküli térséghez fűződő közös érdekek védelmét érintő következményeket.

(4) Az olyan helyzetekkel kapcsolatos, megfelelően indokolt sürgős esetekben, amikor a belső határokon történő határellenőrzés (2) bekezdés szerinti meghosszabbítását szükségessé tevő körülmények kevesebb mint tíz nappal az előző visszaállítási időszak vége előtt válnak ismertté, a Bizottság a 38. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban azonnal alkalmazandó végrehajtási jogi aktussal elfogadhatja a szükséges ajánlásokat. Legkésőbb 14 nappal az ilyen ajánlások elfogadását követően a Bizottság az e cikk (2) bekezdésével összhangban benyújtja a Tanácsnak az ajánlásra vonatkozó javaslatot.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1624 rendelete (2016. szeptember 14.) az Európai Határ- és Parti Őrségről és az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 863/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 2007/2004/EK tanácsi rendelet és a 2005/267/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 251., 2016.9.16., 1. o.).

▼B

(5) Ez a cikk nem érinti azokat az intézkedéseket, amelyeket a tagállamok a 25., 27. és 28. cikk alapján a közrendre vagy a belső biztonságra nézve komoly veszélyt jelentő esetekben fogadhatnak el.

30. cikk

Kritériumok a belső határellenőrzés nélküli térségműködését általánosan veszélyeztető kivételes körülmények esetén a belső határokon történő határellenőrzés ideiglenes visszaállításához

(1) Amennyiben a Tanács végső megoldásként a 29. cikk (2) bekezdésével összhangban a határellenőrzés egy vagy több belső határon vagy azok egy részén történő ideiglenes visszaállítását ajánlja, megvizsgálja, hogy az adott intézkedés várhatóan milyen mértékben nyújt megfelelő megoldást a belső határellenőrzés nélküli térségben a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető veszéllyel szemben, továbbá megvizsgálja az intézkedésnek az adott veszélyhez mért arányosságát. Ez a vizsgálat az érintett tagállam(ok) és a Bizottság által benyújtott részletes információkon és az esetleg rendelkezésre álló egyéb releváns információkon – köztük e cikk (2) bekezdése szerint megszerzett információkon – alapul. A vizsgálat elvégzésekor különösen az alábbi tényezőket kell figyelembe venni:

a) nemzeti és/vagy európai szinten igénybe vehető vagy igénybe vett technikai vagy pénzügyi támogatási intézkedések, így többek között az olyan uniós szervek, irodák és ügynökségek által nyújtott segítség rendelkezésre állása, mint az Ügynökség, a 439/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) létrehozott Európai Menekültügyi Támogató Hivatal vagy a 2009/371/IB határozattal létrehozott Európai Rendőrségi Hivatal (Europol), valamint, hogy az ilyen intézkedések várhatóan milyen mértékben nyújtanak megfelelő megoldást a belső határellenőrzés nélküli térségben a közrendet vagy a belső biztonságot fenyegető veszéllyel szemben;

b) az 1053/2013/EU rendelettel összhangban végrehajtott értékelések során megállapított, külső határellenőrzéssel kapcsolatos súlyos hiányosságok jelenlegi és várható jövőbeli hatása; valamint, hogy az ilyen súlyos hiányosságok milyen komoly veszélyt jelentenek a belső határellenőrzés nélküli térségben a közrendre vagy a belső biztonságra;

c) a belső határon történő határellenőrzés visszaállításának várható hatása a belső határellenőrzés nélküli térségen belül a személyek szabad mozgására.

(2) A tanácsi ajánlásra vonatkozó javaslatnak a 29. cikk (2) bekezdése szerinti elfogadása előtt a Bizottság:

a) további információk benyújtására kérheti fel a tagállamokat, az Ügynökséget, az Europolt vagy más uniós szerveket, irodákat vagy ügynökségeket;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 439/2010/EU rendelete (2010. május 19.) az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal létrehozásáról (HL L 132., 2010.5.29., 11. o.).

▼B

b helyszíni ellenőrzéseket végezhet a tagállamok, valamint az Ügynökség, az Europol és bármely más érintett uniós szerv, iroda vagy ügynökség szakértőinek támogatásával, azért, hogy az ajánlás szempontjából lényeges információkat szerezzen be vagy ellenőrizzen.

31. cikk

Az Európai Parlament és a Tanács tájékoztatása

A Bizottság és az érintett tagállam(ok) a lehető leghamarabb tájékoztatják az Európai Parlamentet és a Tanácsot bármely olyan okról, amely szükségessé teheti a 21. cikk, valamint a 25–30. cikk alkalmazását.

32. cikk

A belső határokon történő határellenőrzés visszaállítása esetén alkalmazandó rendelkezések

Amennyiben a belső határokon a határellenőrzés visszaállítására kerül sor, a II. cím vonatkozó rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell.

33. cikk

Jelentés a belső határokon történő határellenőrzés visszaállításáról

Az a tagállam, amely belső határain határellenőrzést végzett, legkésőbb négy héttel a belső határokon történő határellenőrzés megszüntetését követően jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a belső határokon történő határellenőrzés visszaállításáról, beszámolva különösen az előzetes vizsgálatról és a 26., 28. és 30. cikkben említett kritériumok betartásáról, az ellenőrzések operatív végrehajtásáról, a szomszédos tagállamokkal folytatott gyakorlati együttműködésről, az intézkedésnek a személyek szabad mozgását érintő hatásairól, valamint a belső határokon történő határellenőrzés visszaállításának eredményességéről, kitérve a határellenőrzés visszaállításának arányosságára vonatkozó utólagos értékelésre is.

A Bizottság véleményt adhat ki a határellenőrzés egy vagy több belső határon vagy azok egy részén történő ideiglenes visszaállításáról készített utólagos értékelésről.

A Bizottság legalább évente jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére a belső határellenőrzés nélküli térségműködéséről. A jelentés tartalmazza az összes olyan határozat felsorolását, amelyeket adott évben a belső határokon történő határellenőrzések visszaállítása céljából hoztak.

34. cikk

A nyilvánosság tájékoztatása

A Bizottság és az érintett tagállam koordinált módon tájékoztatja a nyilvánosságot a belső határokon történő határellenőrzés visszaállításáról szóló döntésről és különösen az intézkedés kezdő és záró időpontjáról, kivéve ha ezen információkat magasabb prioritást élvező biztonsági okokból nem célszerű közzétenni.

▼B

35. cikk

Titoktartási szabályok

Az érintett tagállam kérésére a többi tagállam, az Európai Parlament és a Bizottság tiszteletben tartja a határellenőrzés visszaállításával és meghosszabbításával kapcsolatban szolgáltatott információ, valamint a 33. cikk szerint elkészített jelentés bizalmas jellegét.

IV. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

36. cikk

A mellékletek módosítása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 37. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a III., IV. és VIII. melléklet módosítására vonatkozóan.

37. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit e cikk határozza meg.

(2) A Bizottság 13. cikk (5) bekezdésében és a 36. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 13. cikk (5) bekezdésében és a 36. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 13. cikk (5) bekezdése és a 36. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

▼B

38. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni. Amennyiben a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 8. cikkét kell alkalmazni, összefüggésben annak 5. cikkével.

39. cikk

Értesítések

(1) A tagállamok értesítik a Bizottságot:

a) a tartózkodási engedélyek listájáról, megkülönböztetve a 2. cikk 16. pontjának a) alpontja és a 2. cikk 16. pontjának b) alpontja hatálya alá tartozó engedélyeket, továbbá a 2. cikk 16. pontja b) alpontjának hatálya alá tartozó engedélyek listájához mintákat mellékelve. A 2004/38/EK irányelvvel összhangban kiadott tartózkodási kártyák esetében kifejezetten fel kell tüntetni, hogy ilyen kártyáról van szó, továbbá mintát kell mellékelni azokhoz a tartózkodási kártyákhoz, amelyeket nem az 1030/2002/EK rendelettel megállapított egységes formátum alapján adtak ki.

b) a határátkelőhelyeik listájáról;

c) a nemzeti hatóságok által évente meghatározott, a külső határok átlépéséhez szükséges referenciaösszegekről;

d) a határellenőrzésért felelős nemzeti szolgálatok listájáról;

e) a külügyminisztériumok által kiállított igazolványok mintáiról;

f) a külső határok átlépésére vonatkozó szabályok alóli, a 5. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett kivételekről;

g) a 11. cikk (3) bekezdésében említett statisztikáról.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésnek megfelelően megküldött információkat az *Európai Unió Hivatalos Lapja* C sorozatában történő közzététel révén vagy bármely más megfelelő módon hozzáférhetővé teszi a tagállamok és a nyilvánosság számára.

▼B

40. cikk

Kishatárforgalom

Ez a rendelet nem érinti a kishatárforgalomra vonatkozó uniós szabályokat és a kishatárforgalomra vonatkozó, hatályos kétoldalú megállapodásokat.

41. cikk

Ceuta és Melilla

E rendelet rendelkezései nem érintik a Ceuta és Melilla városára vonatkozó különleges szabályokat, a Spanyol Királyságnak az 1985. június 14-én, Schengenben kötött megállapodás végrehajtásáról szóló egyezményhez történő csatlakozási megállapodásának záróokmányában foglalt, a Spanyol Királyságnak a Ceuta és Melilla városáról szóló nyilatkozatában [1] meghatározottak szerint.

42. cikk

A tagállamok által közölt információk

A tagállamok értesítik a Bizottságot a 23. cikk c) és d) pontjával kapcsolatos nemzeti rendelkezésekről, az 5. cikk (3) bekezdésében említett szankciókról és az e rendelet által engedélyezett kétoldalú megállapodásokról. E rendelkezések későbbi módosításait öt munkanapon belül kell bejelenteni.

A tagállamok által közölt információkat az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában teszik közzé.

43. cikk

Értékelési mechanizmus

(1) A Szerződésekkel összhangban, illetve azoknak a kötelezettségszegési eljárásokra vonatkozó rendelkezései sérelme nélkül, e rendeletnek az egyes tagállamok általi végrehajtását egy értékelési mechanizmus révén értékelni kell.

(2) Az értékelési mechanizmus szabályait az 1053/2013/EU rendelet határozza meg. Ezen értékelési mechanizmussal összhangban a tagállamok és a Bizottság közösen rendszeres, objektív és részrehajlás nélküli értékeléseket végeznek e rendelet helyes alkalmazásának ellenőrzése érdekében, a Bizottság pedig a tagállamokkal szorosan együttműködve koordinálja az értékeléseket. A mechanizmus keretében minden tagállamot legalább ötévenként egy, a Bizottság képviselőiből, illetve a tagállamok által kijelölt szakértőkből álló kis létszámú csoport értékel.

Az értékelések a belső és a külső határoknál tett, bejelentett és be nem jelentett helyszíni ellenőrzéseket foglalhatnak magukban.

Ezen értékelési mechanizmusnak megfelelően a Bizottság felel a többéves és az éves értékelési programok, valamint az értékelő jelentések elfogadásáért.

[1] HL L 239., 2000.9.22., 73. o.

▼B

(3) Hiányosságok esetén azok orvoslását célzó intézkedésekre vonatkozó ajánlások fogalmazhatók meg az érintett tagállamok számára.

Amennyiben a Bizottság az 1053/2013/EU rendelet 14. cikkével összhangban elfogadott értékelő jelentésben súlyos hiányosságokat tár fel a külső határellenőrzés végrehajtásában, úgy e rendelet 21. és 29. cikke alkalmazandó.

(4) Az Európai Parlamentet és a Tanácsot az értékelés valamennyi szakaszában tájékoztatni kell, és valamennyi vonatkozó dokumentumot meg kell küldeni a számukra a minősített dokumentumokra vonatkozó szabályokkal összhangban.

(5) Az Európai Parlamentet azonnal és teljes körűen tájékoztatni kell minden olyan javaslatról, amelynek célja az 1053/2013/EU rendeletben meghatározott szabályok módosítása vagy új szabályokkal történő felváltása.

44. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 562/2006/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a X. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

45. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

▼B

I. MELLÉKLET

A beutazási feltételek teljesítését igazoló okmányok

A 6. cikk (3) bekezdésében említett igazoló okmányok többek között a következők lehetnek:

a) üzleti út esetén:

i. egy cég vagy hatóság meghívója üzleti, szakmai vagy szolgálati célú megbeszélésre, konferenciára vagy rendezvényre;

ii. egyéb okmányok, amelyekből egyértelműen megállapítható az üzleti, szakmai vagy szolgálati kapcsolat;

iii. vásárokra és kongresszusokra szóló belépőjegyek, amennyiben ilyen részvételre sor kerül;

b) tanulmányi vagy egyéb képzési célú utak esetén:

i. oktatási intézménytől származó igazolás elméleti vagy gyakorlati képzésre és továbbképzésre való beiratkozásról;

ii. diákigazolvány vagy a látogatott kurzusokról szóló igazolás;

c) turisztikai vagy magáncélú utazás esetén:

i. a szálláshellyel kapcsolatos igazoló okmányok:

— a meghívó személy meghívója vendégként tartózkodás esetén,

— szálláshelyet biztosító intézménytől származó igazolás vagy bármely egyéb, a tervezett szállást megnevező megfelelő dokumentum;

ii. az útvonallal kapcsolatos igazoló okmányok:

— szervezett utazás lefoglalásának igazolása, illetve bármely egyéb, a tervezett útitervet megnevező megfelelő dokumentum;

iii. a visszatéréssel kapcsolatos igazoló dokumentumok:

— menettérti vagy körutazásra érvényes jegy;

d) politikai, tudományos, kulturális, sport- vagy vallási rendezvények céljából, vagy egyéb okokból történő utazás esetén:

meghívók, belépőjegyek, jelentkezési lapok vagy programfüzetek, lehetőség szerint a meghívó szervezet nevének és a tartózkodás időtartamának feltüntetésével, illetve bármely egyéb, a látogatás célját megnevező dokumentum.

▼B

II. MELLÉKLET

Az információk nyilvántartásba vétele

Valamennyi határátkelőhelyen valamennyi szolgálati információt és bármilyen más fontos információt manuálisan vagy elektronikusan nyilván kell tartani. A nyilvántartásba veendő információnak különösen az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) a határforgalom-ellenőrzés elvégzéséért felelős határőr, valamint az adott szolgálatban részt vett egyéb tisztviselők neve;

b) a személyforgalom-ellenőrzésben a 9. cikknek megfelelően bevezetett könnyítések;

c) útlevelet vagy vízumot helyettesítő okmányoknak a határon történő kiadása;

d) őrizetbe vett személyek, valamint feljelentések (bűncselekmények és szabálysértések);

e) azon személyek, akiknek a beléptetését a 14. cikknek megfelelően megtagadták (a megtagadás okai és állampolgárság);

f) a be- és kiléptetőbélyegzők biztonsági kódja, a bélyegzőket bármely adott napon vagy szolgálati időszakban használó határőrök személyazonossága, valamint az elveszett és ellopott bélyegzőkkel kapcsolatos információk;

g) ellenőrzésnek alávetett személyek panaszai;

h) egyéb különösen fontos rendőrségi vagy büntetőjogi intézkedések;

i) rendkívüli események.

▼B

III. MELLÉKLET

A határátkelőhelyeken a sávokat jelölő jelzőtáblák mintája

A. RÉSZ

([1])

([1]) Norvégia és Izland esetében nem szükséges az ország betűjele.

▼B

B1. RÉSZ: „vízum nem szükséges”;

B2. RÉSZ: „minden útlevél”.

▼B

C. RÉSZ

([1])

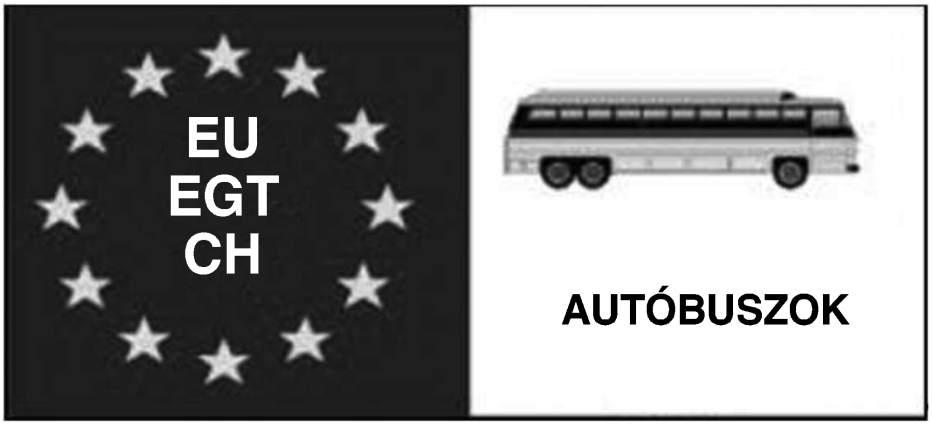

([1])

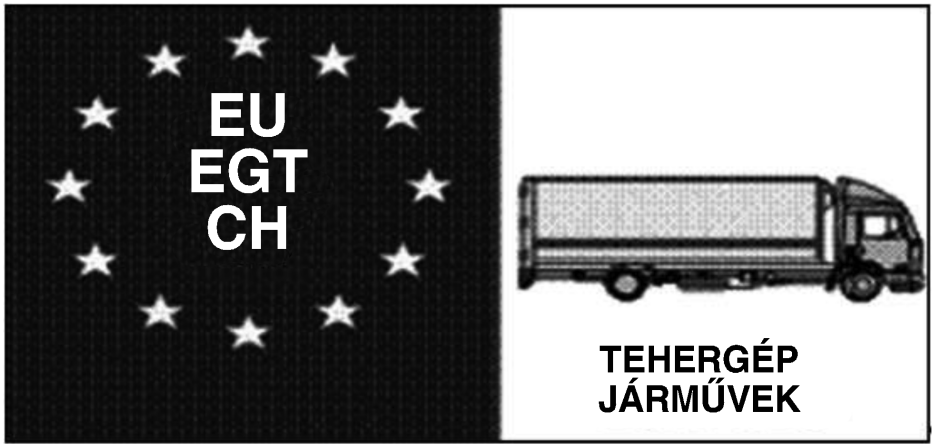

([1])

([1]) Norvégia és Izland esetében nem szükséges az ország betűjele.

▼B

VÍZUM
NEM SZÜKSÉGES
SZEMÉLY-
GÉPKOCSIK

VÍZUM
NEM SZÜKSÉGES
AUTÓBUSZOK

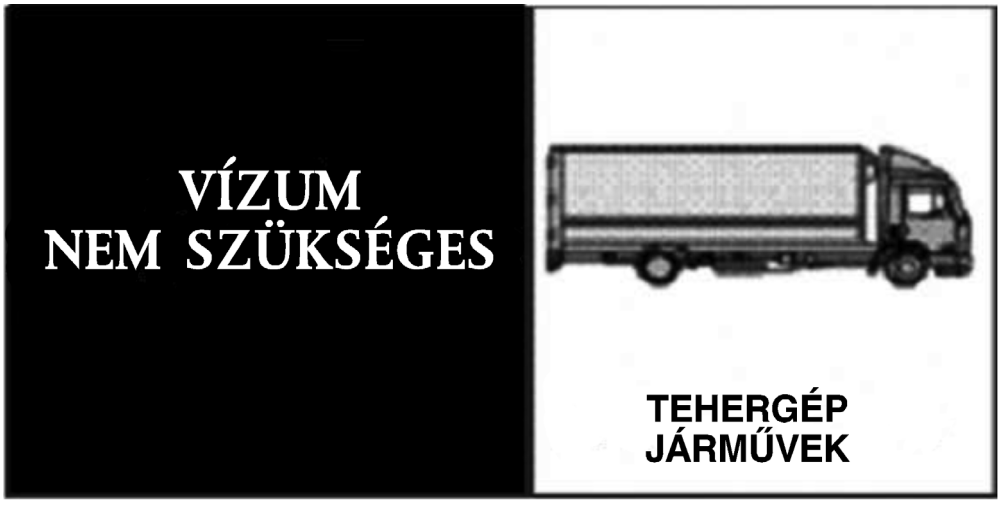
VÍZUM
NEM SZÜKSÉGES
TEHERGÉP
JÁRMŰVEK

▼B

MINDEN
ÚTLEVÉL
SZEMÉLYGÉPKOCSIK

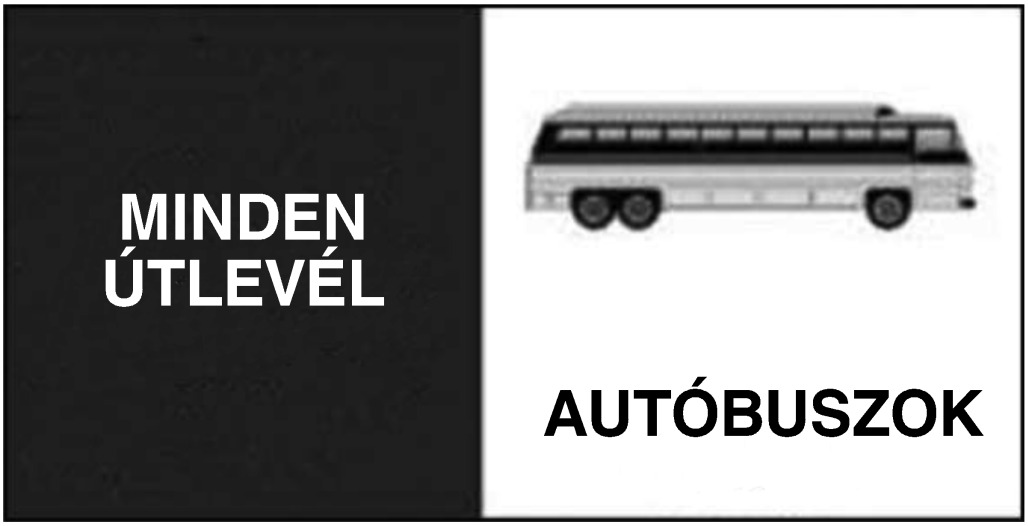
MINDEN
ÚTLEVÉL
AUTÓBUSZOK

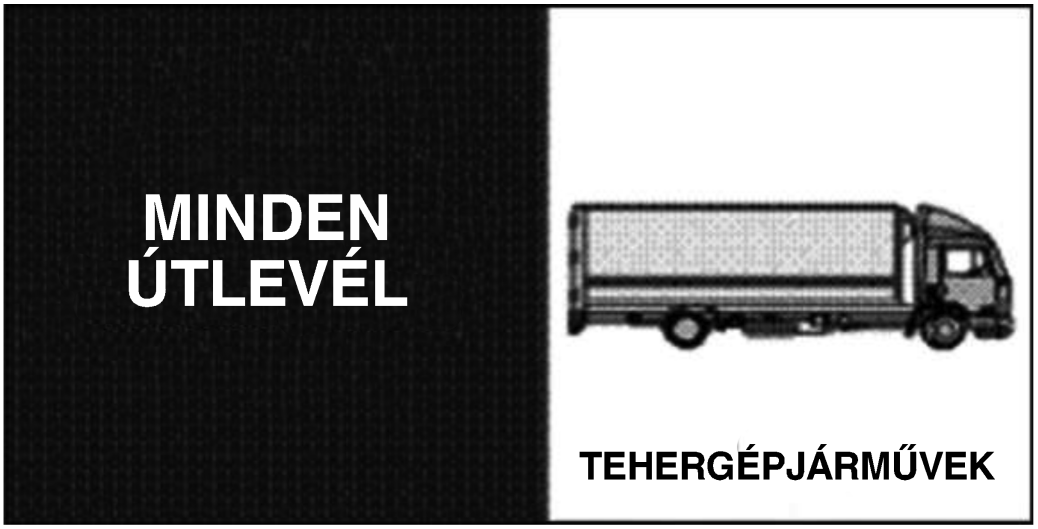
MINDEN
ÚTLEVÉL
TEHERGÉPJÁRMŰVEK

▼B

IV. MELLÉKLET

Bélyegzőlenyomatok elhelyezése

1. A harmadik országbeli állampolgárok úti okmányait – a 11. cikkel összhangban – mind a belépéskor, mind pedig a kilépéskor rendszeresen bélyegezni kell. A bélyegzőkre vonatkozó előírásokat a Schengeni Végrehajtó Bizottság SCH/COM-EX (94) 16 rev és SCH/Gem-Handb (93) 15 (BIZALMAS minősítésű) határozata állapítja meg.

2. A bélyegzők biztonsági kódját egy hónapot meg nem haladó rendszeres időközönként meg kell változtatni.

3. A vízumkötelezettség alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok be- és kiléptetésekor a bélyegzőlenyomatot főszabályként a vízummal szemben lévő oldalon kell elhelyezni.

   Ha ez az oldal nem használható, a bélyegzőlenyomatot közvetlenül a következő oldalon kell elhelyezni. A géppel olvasható sávot nem szabad lebélyegezni.

4. A tagállamok a határátkelőhelyeken használt beléptető- és kiléptetőbélyegzők biztonsági kódjaival kapcsolatos információcseréért felelős nemzeti kapcsolattartó helyeket neveznek ki, és erről tájékoztatják a többi tagállamot, a Tanács Főtitkárságát és a Bizottságot. A nemzeti kapcsolattartó helyeknek késedelem nélküli hozzáférést kell biztosítani az érintett tagállam külső határán használt közös beléptetési és kiléptetési bélyegzőkkel kapcsolatos információkhoz, és különösen a következőkre vonatkozó információkhoz:

   a) az a határátkelőhely, amely számára az adott bélyegzőlenyomatot kiadták;

   b) az adott bélyegző adott időben történő használatára kijelölt határőr személyazonossága;

   c) egy adott bélyegzőlenyomat biztonsági kódja adott időben.

   A közös be- és kiléptetőbélyegzőkkel kapcsolatban a fent említett nemzeti kapcsolattartó helyeken keresztül lehet információt kérni.

   A nemzeti kapcsolattartó helyek a kapcsolattartó pontokkal kapcsolatos változásokat, valamint az elveszett és ellopott bélyegzőkkel kapcsolatos információkat is haladéktalanul továbbítják a többi kapcsolattartó helynek, a Tanács Főtitkárságának és a Bizottságnak.

▼B

V. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A beléptetés megtagadására vonatkozó eljárások

1. A beléptetés megtagadásakor az illetékes határőr:

   a) kitölti a beléptetés megtagadásához használt, a B. részben bemutatott formanyomtatványt. Az érintett harmadik országbeli állampolgár aláírja a formanyomtatványt és megkapja az aláírt formanyomtatvány másolatát. Abban az esetben, ha a harmadik országbeli állampolgár megtagadja az aláírást, a határőr az aláírás megtagadásának tényét a formanyomtatvány „megjegyzések” rovatában jelzi;

   b) az útlevélbe elhelyez egy beléptetőbélyegző-lenyomatot és azt fekete okmánytintával, keresztirányú áthúzással érvényteleníti, azzal szemközt a jobb oldalon szintén fekete okmánytintával beírja a beléptetés megtagadása okának/okainak megfelelő betűt/betűket, amelyeknek a felsorolását a fent említett, a beléptetés megtagadásához használt formanyomtatvány tartalmazza;

   c) adott esetben a vízumot a 810/2009/EK rendelet 34. cikkében meghatározott feltételeknek megfelelően megsemmisíti vagy visszavonja;

   d) minden beléptetésmegtagadást nyilvántartásba vesz vagy rögzít, az érintett harmadik országbeli állampolgár személyi adatainak, állampolgárságának, a harmadik országbeli állampolgárok úti okmányainak adatai, a beléptetés megtagadásának oka és időpontja feltüntetésével.

2. Amennyiben a harmadik országbeli állampolgárt, akinek a beléptetését megtagadták, fuvarozó szállította a határra, a helyileg illetékes hatóság:

   a) a Schengeni Egyezmény 26. cikkével és a 2001/51/EK tanácsi irányelvvel ([1]) összhangban utasítja a fuvarozót, hogy vegye át a harmadik országbeli állampolgárt, és haladéktalanul szállítsa vissza abba a harmadik államba, ahonnan elszállította őt, vagy abba a harmadik országba, amely a határátlépésre feljogosító okmányát kiadta, vagy egy olyan harmadik országba, amelybe beutazása biztosított, illetve találjon eszközt a visszaszállításhoz;

   b) a visszaszállításig – a nemzeti jognak megfelelően és a helyi körülmények figyelembevételével – megteszi a megfelelő intézkedéseket annak megakadályozására, hogy a harmadik országbeli állampolgárok, akiknek a beléptetését megtagadták, illegálisan beutazzanak.

3. Amennyiben valamely harmadik országbeli állampolgár esetében mind a beléptetés megtagadása, mind a letartóztatás indokolt, a határőrnek kapcsolatba kell lépnie a nemzeti joggal összhangban meghozandó intézkedésről dönteni jogosult hatóságokkal.

([1]) A Tanács 2001/51/EK irányelve (2001. június 28.) az 1985. június 14-i schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 26. cikkében foglalt rendelkezések kiegészítéséről (HL L 187., 2001.7.10., 45. o.).

▼B

B. RÉSZ

A határon a beléptetés megtagadásához használt formanyomtatvány

Állam neve

Az állam betűjele (A hivatal neve)

_____

_____ (1)

A BELÉPTETÉS MEGTAGADÁSA A HATÁRON

_____ -én/-án _____ órakor _____ határátkelőhelyen

alulírott _____ előtt megjelent:

vezetéknév: _____ utónév: _____

születési idő: _____ születési hely: _____ nem: _____

állampolgárság: _____ lakóhely: _____

a személyazonosító okmány típusa: _____ száma: _____

kiállításánakhelye: _____ ideje: _____

vízum száma: _____ típusa: _____ kiállító hatóság: _____

érvényességi idejének kezdete: _____ vége: _____

időtartama: _____ nap,a kiállításokai: _____

indulás helye: _____ , az utazás módja: _____ (adja meg az igénybe vett közlekedési eszközt, pl. járatszám), tájékoztatjuk arról, hogy *(adja meg a hatályos nemzeti joggal kapcsolatos információkat)* értelmében az alábbi okok miatt az országba való beutazását megtagadtuk:

☐ A) nem rendelkezik érvényes úti okmánnyal/okmányokkal

☐ B) hamis/hamisított úti okmánnyal rendelkezik

☐ C) nem rendelkezik érvényes vízummal vagy tartózkodási engedéllyel

☐ D) hamis/hamisított vízummal vagy tartózkodási engedéllyel rendelkezik

☐ E) nem rendelkezik megfelelő dokumentumokkal a tartózkodás céljának és feltételeinek igazolására.

Nem tudta bemutatni a következő dokumentumo(ka)t: _____

☐ F) az Európai Unió tagállamainak területén a megelőző 180-napos időtartamon belül 90 napon át már tartózkodott

☐ G) nem rendelkezik elegendő, a tartózkodás időtartamának és céljának megfelelő, illetve a származási vagy tranzitországba való visszatéréshez elegendő anyagi fedezettel

☐ H) olyan személy, akire vonatkozóan beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzést adtak ki

☐ a SIS-ben

☐ a nemzeti nyilvántartásban

☐ I) Az Európai Unió egy vagy több tagállamának közrendjét, belső biztonságát, közegészségügyét vagy nemzetközi kapcsolatait fenyegető személy *(minden egyes tagállamnak meg kell adnia a beléptetés megtagadásának ilyen eseteire vonatkozó nemzeti jogszabályokkal kapcsolatos információkat)*.

Megjegyzések

Az érintett személy a nemzeti jog által előírtak szerint jogorvoslattal élhet a beléptetés megtagadására vonatkozó döntés ellen. Az érintett személy megkapja e dokumentum egy példányát *(minden egyes államnak meg kell adnia a jogorvoslati jogra vonatkozó nemzeti jogszabályokkal és eljárással kapcsolatos információkat)*.

Érintett személy	Az ellenőrzésért felelős tisztviselő

(1) *Norvégia és Izland esetében nem szükséges az ország betűjele.*

▼B

VI. MELLÉKLET

A különböző határátkelőhely-típusokra és a tagállamok külső határainak átlépéséhez használt különböző közlekedési eszközökre vonatkozó különleges szabályok

1. **Szárazföldi határok**

1.1. *A közúti határforgalom ellenőrzése*

1.1.1. A személyforgalom hatékony ellenőrzése, a közúti forgalom balesetmentes és folyamatos lebonyolítása érdekében az átkelőhelyeken a legcélszerűbb forgalomszabályozást kell alkalmazni. A tagállamok, amennyiben szükséges, forgalomelterelésre és -korlátozásra vonatkozó kétoldalú megállapodásokat köthetnek. Erről a 42. cikknek megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.

1.1.2. A szárazföldi határokon a tagállamok – amennyiben szükségesnek tartják, és amennyiben a körülmények lehetővé teszik – külön ellenőrző sávokat működtethetnek egyes határátkelőhelyeken, a 10. cikkel összhangban.

A külön sávokat a tagállamok illetékes hatóságai rendkívüli körülmények között, vagy amennyiben forgalmi vagy infrastrukturális feltételek szükségessé teszik, bármikor megszüntethetik.

A tagállamok együttműködhetnek a szomszédos országokkal külön sávok kialakítása céljából a külső határok átkelőhelyein.

1.1.3. Fő szabály szerint a gépjárművel utazók az ellenőrzés alatt a gépjárműben maradhatnak. Azonban, ha a körülmények ezt indokolják, az utasokat fel lehet szólítani a járműből való kiszállásra. Az alapos ellenőrzést egy erre a célra kijelölt helyen kell lefolytatni, amennyiben a helyi körülmények ezt lehetővé teszik. A személyzet biztonsága érdekében az ellenőrzést lehetőség szerint két határőr végzi.

1.1.4. Közös határátkelőhelyek

1.1.4.1. A tagállamok a szomszédos harmadik országokkal kétoldalú megállapodásokat köthetnek vagy tarthatnak hatályban olyan közös határátkelőhelyek létesítéséről, ahol a tagállam határőrei és a harmadik ország határőrei a nemzeti joguknak megfelelően egymás után végzik a ki- és beléptetési ellenőrzéseket a másik fél területén. A közös határátkelőhelyek létesülhetnek akár a tagállam területén, akár a harmadik ország területén.

1.1.4.2. Tagállam területén létesített közös határátkelőhelyek: a tagállam területén elhelyezkedő közös határátkelőhely létrehozatalára vonatkozó kétoldalú megállapodásoknak olyan rendelkezést kell tartalmazniuk, amely felhatalmazza a harmadik ország határőreit arra, hogy a következő elvek tiszteletben tartása mellett a tagállamban is elláthassák feladataikat:

a) Nemzetközi védelem: azon harmadik országbeli állampolgár részére, aki a tagállam területén nemzetközi védelmet igényel, az Unió menekültügyi vívmányaival összhangban hozzáférést kell biztosítani a tagállam vonatkozó eljárásaihoz.

▼B

b) Személy letartóztatása vagy tulajdon lefoglalása: ha a harmadik ország határőrei olyan tényekről szereznek tudomást, amelyek valamely személy letartóztatását vagy védelem alá helyezését, vagy tulajdon lefoglalását indokolják, tájékoztatják a tagállam hatóságait ezekről a tényekről, azok pedig a nemzeti, az uniós és a nemzetközi joggal összhangban és az érintett személy állampolgárságától függetlenül gondoskodnak a megfelelő intézkedésekről.

c) Az Unió területére belépő, a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek: a harmadik ország határőrei nem akadályozhatják meg, hogy a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személy belépjen az Unió területére. Ha olyan okok állnak fenn, amelyek az érintett harmadik országból való kiléptetés megtagadását indokolják, a harmadik ország határőrei ezekről az okokról tájékoztatják a tagállam hatóságait, azok pedig a nemzeti, az uniós és a nemzetközi joggal összhangban gondoskodnak a megfelelő intézkedésekről.

1.1.4.3. Harmadik ország területén létesített közös határátkelőhelyek: a harmadik ország területén elhelyezkedő közös határátkelőhely létrehozatalára vonatkozó kétoldalú megállapodásoknak olyan rendelkezést kell tartalmazniuk, amely felhatalmazza a tagállam határőreit arra, hogy a harmadik országban is elláthassák feladataikat. E rendelet alkalmazásában a harmadik országok területén létesített közös határátkelőhelyen a tagállamok határőrei által végzett minden ellenőrzést az érintett tagállam területén végrehajtott ellenőrzésnek kell tekinteni. A tagállami határőrök e rendelettel összhangban és a következő elveket tiszteletben tartva látják el feladataikat:

a) Nemzetközi védelem: azon harmadik országbeli állampolgár részére, aki átesett a harmadik ország határőrei által végzett kiléptetési ellenőrzésen és ezt követően a harmadik országban jelen lévő tagállami határőröktől nemzetközi védelmet igényel, az Unió menekültügyi vívmányaival összhangban hozzáférést kell biztosítani a tagállam vonatkozó eljárásaihoz. A harmadik ország hatóságainak el kell fogadniuk az érintett személy belépését a tagállam területére.

b) Személy letartóztatása vagy tulajdon lefoglalása: ha a tagállam határőrei olyan tényekről szereznek tudomást, amelyek valamely személy letartóztatását vagy védelem alá helyezését, vagy tulajdon lefoglalását indokolják, a nemzeti, az uniós és a nemzetközi joggal összhangban járnak el. A harmadik ország hatóságainak el kell fogadniuk az érintett személy belépését a tagállam területére vagy az érintett tárgy tagállam területére történő átadását.

c) Hozzáférés az informatikai rendszerekhez: a tagállami határőrök számára biztosítani kell, hogy a 8. cikkel összhangban használhassák a személyes adatokat feldolgozó információs rendszereket. A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani az uniós jog által előírt olyan technikai és szervezési biztonsági intézkedések bevezetésére, amelyekre a személyes adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisítése, véletlen elvesztése, megváltoztatása, jogosulatlan nyilvánosságra hozatala vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáférés – a harmadik ország hatóságai általi jogosulatlan hozzáférést is beleértve – elleni védelem érdekében szükség van.

1.1.4.4. Szomszédos harmadik országgal közös határátkelőhelyről szóló kétoldalú megállapodás megkötése vagy módosítása előtt az érintett tagállam konzultál a Bizottsággal a megállapodásnak az uniós joggal való összeegyeztethetőségét illetően. A már meglévő kétoldalú megállapodásokról 2014. január 20-i értesíteni kell a Bizottságot.

▼B

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a megállapodás nem egyeztethető össze az uniós joggal, értesíti az érintett tagállamot. A tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a megállapodást ésszerű időn belül úgy módosítsa, hogy azzal megszüntessen minden megállapított összeegyeztethetetlenséget.

1.2. *A vasúti határforgalom ellenőrzése*

1.2.1. A külső határt átlépő vonatok utasait és személyzetét egyaránt ellenőrizni kell, beleértve a tehervonatokat vagy az üres szerelvényeket is. A tagállamok kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat köthetnek ezen ellenőrzések végrehajtásának módjáról, tiszteletben tartva az 1.1.4. pontban foglalt elveket. Az ellenőrzések az egyik alábbi módon hajthatók végre:

— a tagállam területén található első érkezési vasútállomáson vagy utolsó indulási vasútállomáson,

— a vonaton menet közben, a harmadik országbeli utolsó indulási vasútállomás és a tagállam területén található első érkezési vasútállomás között vagy fordítva,

— a harmadik ország területén található utolsó indulási vasútállomáson vagy az első érkezési vasútállomáson.

1.2.2. Továbbá a nagysebességű vasúti forgalom megkönnyítése érdekében a harmadik országból érkező nagysebességű vasút útvonalán fekvő tagállamok az érintett harmadik országokkal egyetértésben, tiszteletben tartva az 1.1.4. pontban foglalt elveket, úgy is határozhatnak, hogy a harmadik országból érkező vonatokon utazó személyek beléptetési ellenőrzését az egyik alábbi módon folytatják le:

— azokon a harmadik országbeli állomásokon végzik el, ahol személyek szállnak fel,

— azokon – a tagállamok területén fekvő – állomásokon végzik el, ahol személyek szállnak le,

— vagy a vonaton, a harmadik ország területén fekvő állomások és a tagállamok területén fekvő állomások között, menet közben végzik el, feltéve, hogy a személyek nem hagyják el a vonatot.

1.2.3. Amennyiben a harmadik országból érkező, a tagállamok területén több helyen megálló nagysebességű vonatok tekintetében a vasúti fuvarozó az útvonal hátralévő részén kizárólag a tagállamok területén történő utazás céljából szállít utasokat, az ilyen utasok beléptetési ellenőrzését a vonaton menet közben vagy az érkezési állomáson kell elvégezni, kivéve ha ellenőrzésüket az 1.2.1. vagy az 1.2.2. pont első francia bekezdése szerint már elvégezték.

Azokat az utasokat, akik a vonatot kizárólag az útvonal hátralévő, a tagállamok területén történő utazásra kívánják igénybe venni, a vonat indulása előtt egyértelműen tájékoztatni kell, hogy őket menetközben vagy az érkezési állomáson beléptetési ellenőrzésnek vetik alá.

1.2.4. Ellenkező irányú utazáskor a vonaton tartózkodó utasok kiléptetési ellenőrzését hasonló szabályok szerint kell elvégezni.

▼B

1.2.5. A határőr elrendelheti, hogy – szükség esetén a vonatot kísérő személyzet bevonásával – a megbúvásra alkalmas rejtekhelyeket átvizsgálják annak megállapítására, hogy azokban nem találhatóak-e határforgalom-ellenőrzés alá tartozó személyek vagy tárgyak.

1.2.6. Amennyiben feltételezhető, hogy a vonaton bűncselekmény elkövetése miatt feljelentett vagy azzal gyanúsított személyek, vagy illegálisan beutazni szándékozó harmadik országbeli állampolgárok rejtőztek el, és a határőr saját nemzeti rendelkezéseivel összhangban nem intézkedhet, akkor értesítenie kell azokat a tagállamokat, amelyeknek a területe felé vagy területén a vonat közlekedik.

2. **Légi határok**

2.1. *A nemzetközi repülőtereken végzett ellenőrzésekre vonatkozó eljárások*

2.1.1. A tagállamok illetékes hatóságai biztosítják, hogy a repülőtér üzemeltetője megteszi a szükséges intézkedéseket a belső járatok utasforgalmának és a többi járat utasforgalmának fizikai elválasztására. E célból minden nemzetközi repülőtéren megfelelő infrastruktúrát kell kialakítani.

2.1.2. A határforgalom-ellenőrzés helyét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) harmadik országból érkező járat utasait, akik belső légi járaton utaznak tovább, a harmadik országból érkező járat érkezési repülőterén beléptetési ellenőrzésnek vetik alá. Belső légi járat utasait, akik harmadik országba induló járaton utaznak tovább (átutazó utasok), az utóbbi járat indulási repülőterén kiléptetési ellenőrzésnek vetik alá;

b) harmadik országokból érkező olyan légi járatok esetében, amelyek átszálló utasokat nem szállítanak, és a tagállamok repülőterein több alkalommal is leszállnak, miközben az utasok nem váltanak gépet, az alábbiak szerint kell eljárni:

i. a harmadik országból érkező vagy oda induló járatok utasait, akik a tagállamok területén megelőzőleg vagy utólag nem szállnak át, az érkezési repülőtéren beléptetési ellenőrzésnek, az indulási repülőtéren kiléptetési ellenőrzésnek vetik alá;

ii. az olyan, harmadik országból érkező vagy oda induló légi járatok utasait, amelyek a tagállamok repülőterein több leszállást hajtanak végre, miközben az utasok nem váltanak gépet (átszálló utasok), és feltéve, hogy kizárólag a tagállamok területén belüli utazásra a járatot az utasok nem vehetik igénybe, az érkezési repülőtéren beléptetési ellenőrzésnek, az indulási repülőtéren kiléptetési ellenőrzésnek vetik alá;

iii. amennyiben egy légitársaság a harmadik országból érkező, a tagállamok területén több leszállást végrehajtó járatok esetén az út hátralévő részére kizárólag a tagállamok területén történő utazásra utasokat vehet fel, úgy az utasokat az indulási repülőtéren kiléptetési, az érkezési repülőtéren beléptetési ellenőrzésnek vetik alá.

Azon utasok ellenőrzése, akik e közbülső leszállások alkalmával már a repülőgép fedélzetén tartózkodnak, és nem a tagállamok területén szálltak fel, a ii. alpont szerint történik. A fordított eljárás érvényes azokra a légi járatokra, ahol a célország egy harmadik ország.

▼B

2.1.3. A határforgalom-ellenőrzés általában nem végezhető a repülőn vagy a beszállókapunál, kivéve akkor, ha az a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolható. Annak biztosítása érdekében, hogy az utasokat a határátkelőhelyként kijelölt repülőtereken a 7–14. cikkben meghatározott szabályokkal összhangban ellenőrizzék, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a repülőtéri hatóságok megtegyék a szükséges intézkedéseket az utasforgalomnak az ellenőrzésre fenntartott létesítményekhez történő irányítására.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a repülőtér üzemeltetője megtegye a szükséges intézkedéseket annak megakadályozására, hogy az általános forgalom elől elzárt területre, pl. a tranzitterületre, arra illetéktelenek lépjenek be, illetve azt elhagyják. A tranzitterületen általában nem végezhető ellenőrzés, kivéve akkor, ha az a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolható; ezen a területen különösen a repülőtéri tranzitvízum kötelezettsége alá tartozó személyek ellenőrzése végezhető annak megállapítására, hogy rendelkeznek-e ilyen vízummal.

2.1.4. Amennyiben egy harmadik országból érkező légi jármű vis maior vagy közvetlen veszély esetén, illetve hatósági utasításra határátkelőhelynek nem minősülő leszállóhelyen kénytelen leszállni, csak akkor folytathatja útját, ha a határőrség és a vámszervek engedélyét megkapja. Ugyanezeket a rendelkezéseket kell alkalmazni, amennyiben egy harmadik országból érkező légi jármű engedély nélkül száll le. Az ilyen légi járműveken utazó személyek ellenőrzésére minden esetben a 7–14. cikket kell alkalmazni.

2.2. *A kisrepülőtereken végrehajtott ellenőrzésekre vonatkozó eljárások*

2.2.1. Biztosítani kell, hogy a személyeket azokon a repülőtereken is a 7–14. cikkben meghatározott szabályoknak megfelelően ellenőrizzék, amelyek a vonatkozó nemzeti jog szerint nem rendelkeznek a nemzetközi repülőtér státussal („kisrepülőterek”), de amelyeken harmadik országból érkező vagy oda induló járatok tervezett útvonala keresztülhaladhat.

2.2.2. A 2.1.1. ponttól eltérően, a 300/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) sérelme nélkül, a kisrepülőtereken nem teszi szükségessé a belső légi járatok és nemzetközi járatok utasforgalmának fizikai szétválasztását biztosító megfelelő intézkedéseket. Továbbá, ha a forgalom nagysága nem igényli, a kisrepülőtéren nem kell folyamatosan határőröknek tartózkodni, amennyiben a szükséges személyzet megfelelő időben biztosítható.

2.2.3. Ha a határőrök jelenléte a kisrepülőtéren nem mindenkor biztosított, a kisrepülőtér igazgatójának megfelelő időben értesítenie kell a határőrséget a harmadik országból érkező vagy oda induló járatok le- és felszállásáról.

2.3. *Magánrepülőgépen utazó személyek ellenőrzése*

2.3.1. Harmadik országból érkező vagy oda induló magánrepülőgépek esetében a kapitánynak a felszállás előtt el kell juttatnia a rendeltetési tagállam vagy adott esetben az első beutazási tagállam határőrségének egy általános nyilatkozatot, amely többek között tartalmazza – a nemzetközi polgári repülésről szóló egyezmény 2. mellékletével összhangban – a repülési tervet és az utasok személyazonosságára vonatkozó információkat.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 300/2008/EK rendelete (2008. március 11.) a polgári légi közlekedés védelmének közös szabályairól és a 2320/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 97., 2008.4.9., 72. o.).

▼B

2.3.2. Amennyiben egy harmadik országból érkező és valamely tagállamba tartó magánrepülőgép közbülső leszállást hajt végre más tagállamok területén, a beutazási tagállam illetékes hatóságai határforgalom-ellenőrzést végeznek, és a 2.3.1. pontban említett általános nyilatkozatot beléptetőbélyegző-lenyomattal látják el.

2.3.3. Amennyiben kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy egy járat harmadik ország területén való leszállás nélkül kizárólag a tagállamok területéről érkezik-e vagy oda tart-e, az illetékes hatóságoknak személyellenőrzést kell végrehajtaniuk a repülőtereken és kisrepülőtereken a 2.1–2.2. pontnak megfelelően.

2.3.4. A vitorlázó repülőgépek, szuperkönnyű repülőgépek, helikopterek, kizárólag rövid távolság megtételére képes kis repülőgépek és léghajók be- és kilépésére vonatkozó szabályokat a nemzeti jog, valamint megfelelő esetben kétoldalú megállapodás állapítja meg.

3. **Tengeri határok**

3.1 *Általános ellenőrzési eljárások a tengeri forgalomban:*

3.1.1. A hajók ellenőrzését az érkezési vagy az indulási kikötőben, vagy az e célra kijelölt, a hajó közvetlen közelében található területen, vagy az ENSZ tengerjogi egyezményében meghatározottak szerinti parti tengeren a hajók fedélzetén kell elvégezni. A tagállamok megállapodásokat köthetnek, amelyek alapján az ellenőrzés – az 1.1.4. pontban foglalt elvek tiszteletben tartása mellett – menet közben is végrehajtható, vagy amikor a hajó eléri, illetve elhagyja egy harmadik ország területét.

3.1.2. A hajóparancsnok, a hajó képviseleti jogával rendelkező személy vagy a hajóparancsnok által szabályszerűen felhatalmazott, illetve az érintett hatóság számára elfogadható módon hitelesített más személy (a továbbiakban mindkét esetben: „hajóparancsnok”) összeállítja a személyzet és az esetleges utasok listáját – amelynek tartalmaznia kell a nemzetközi tengeri forgalom elősegítéséről szóló egyezmény (FAL-egyezmény) 5. sz. formanyomtatványán (személyzeti lista) és 6. sz. formanyomtatványán (utaslista) előírt információkat, valamint adott esetben a vízum vagy a tartózkodási engedély számát –, mégpedig legkésőbb:

— huszonnégy órával a kikötőbe való megérkezést megelőzően, vagy

— legkésőbb az előző kikötő elhagyásakor, amennyiben a hajó útjának időtartama rövidebb huszonnégy óránál, vagy

— ha a rendeltetési kikötő nem ismert vagy a hajóút során megváltozott, akkor ennek az információnak a megismerésekor azonnal.

A hajóparancsnok megküldi a listá(ka)t a határőrségnek vagy, ha a nemzeti jog úgy rendelkezik, akkor az egyéb érintett hatóságoknak, amelyek azt/azokat haladéktalanul továbbítják a határőrségnek.

3.1.3. A határőrségnek vagy a 3.1.2. pontban említett hatóságoknak vissza kell küldeniük az átvételi elismervényt (a lista vagy listák aláírással ellátott egy példányát vagy elektronikus visszaigazolást) a hajóparancsnoknak, aki kérésre köteles azt bemutatni, amikor a hajó a kikötőben tartózkodik.

3.1.4. A hajóparancsnok haladéktalanul köteles az illetékes hatóság felé bejelenteni a személyzet összetételének vagy az utasok számának bármely változását.

Ezenkívül a hajóparancsnok haladéktalanul, a 3.1.2. pontban meghatározott határidőn belül, értesíti az illetékes hatóságokat arról, ha a hajón potyautasok tartózkodnak. A potyautasokért a hajóparancsnok a felelős.

▼B

Az 5. és 8. cikktől eltérően a fedélzeten tartózkodó személyeket nem lehet alávetni alapos ellenőrzésnek. Mindazonáltal a határőrök elvégzik a hajó átkutatását és a fedélzeten tartózkodó személyek ellenőrzését, de csak akkor, ha ez a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolt.

3.1.5. A hajóparancsnok időben és az érintett kikötőben hatályos szabályokkal összhangban értesíti az illetékes hatóságot a hajó indulásáról.

3.2. *Egyes hajózási típusokra vonatkozó különleges ellenőrzési eljárások*

Körutazást végző hajók

3.2.1. A körutazást végző hajó parancsnoka eljuttatja az illetékes hatóságnak a hajó útvonaltervét és menetrendjét, amint azok elkészülnek, de legkésőbb a 3.1.2. pontban meghatározott határidőn belül.

3.2.2. Ha a körutazást végző hajó útvonala kizárólag a tagállamok területén fekvő kikötőket érint, az 5. és 8. cikktől eltérően nem kell határforgalom-ellenőrzéseket végezni, és a hajó olyan kikötőkben is kiköthet, amelyek nem minősülnek határátkelőhelynek.

Mindazonáltal e hajók személyzetét és utasait is ellenőrizni kell, de csak akkor, ha ez a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolt.

3.2.3. Ha a körutazást végző hajó útvonala a tagállamok területén fekvő kikötőket és harmadik országbeli kikötőket egyaránt érint, a 8. cikktől eltérően a határforgalom-ellenőrzéseket a következők szerint kell végezni:

a) amennyiben a körutazást végző hajó harmadik ország területén fekvő kikötőből érkezik, és először érint tagállami területen fekvő kikötőt, a személyzetet és az utasokat a 3.1.2. pontban említett személyzeti és utasnévjegyzék alapján beléptetési ellenőrzésnek kell alávetni.

A partra szálló utasokat a 8. cikkel összhangban beutazási ellenőrzésnek kell alávetni, kivéve ha a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése azt támasztja alá, hogy nincs szükség ilyen ellenőrzésre;

b) amennyiben a körutazást végző hajó harmadik ország területén fekvő kikötőből érkezik, és újra tagállami területen fekvő kikötőt érint, a személyzetet és az utasokat a 3.1.2. pontban említett személyzeti és utasnévjegyzék alapján beléptetési ellenőrzésnek kell alávetni olyan mértékben, amennyiben az említett listákban a hajó korábbi, tagállami területen fekvő kikötőben való kikötése óta változás történt.

A partra szálló utasokat a 8. cikkel összhangban beléptetési ellenőrzésnek kell alávetni, kivéve ha a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése azt támasztja alá, hogy nincs szükség ilyen ellenőrzésre;

c) amennyiben a körutazást végző hajó tagállam területén fekvő kikötőből érkezik és tagállami kikötőt érint, a partra szálló utasokat a 8. cikkel összhangban beléptetési ellenőrzésnek vetik alá, ha a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése azt indokolja;

▼B

d) amennyiben a körutazást végző hajó tagállam területén fekvő kikötőből harmadik országbeli kikötőbe indul, a személyzetet és az utasokat – a személyzeti és utasnévjegyzék alapján – kiléptetési ellenőrzésnek vetik alá.

Amennyiben a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése ezt indokolja, a partra szálló utasokat a 8. cikkel összhangban kiléptetési ellenőrzésnek vetik alá;

e) amennyiben a körutazást végző hajó tagállam területén fekvő kikötőből tagállami kikötőbe indul, nem kell kiléptetési ellenőrzést végezni.

Mindazonáltal e hajók személyzetét és utasait is ellenőrizni kell, de csak akkor, ha ez a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolt.

Sétahajózás

3.2.4. Az 5. és 8. cikktől eltérően, a valamely tagállam területén fekvő kikötőből érkező vagy oda induló sétahajón utazó személyeket nem kell határforgalom-ellenőrzésnek alávetni, és az ilyen hajó olyan kikötőbe is befuthat, amely nem minősül határátkelőhelynek.

Azonban az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelésének megfelelően, és különösen ha valamely harmadik ország partvonala az érintett tagállam területének közvetlen közelében található, el kell végezni a személyek ellenőrzését és/vagy a sétahajó fizikai átkutatását.

3.2.5. Az 5. cikktől eltérően a harmadik országból érkező sétahajó kivételesen olyan kikötőbe is befuthat, amely nem minősül határátkelőhelynek. Ilyen esetekben – annak érdekében, hogy a kikötőbe történő befutásra engedélyt kapjanak – a fedélzeten lévő személyek értesítik a kikötői hatóságokat. A kikötői hatóságok kapcsolatba lépnek a legközelebbi határátkelőhelynek minősülő kikötő hatóságaival, hogy a hajó érkezését jelentsék. Az értesítés a fedélzeten tartózkodó személyekről készült utaslista kikötői hatóságokhoz történő benyújtását jelenti. E listát legkésőbb érkezéskor a határőrök rendelkezésére kell bocsátani.

Hasonlóképpen, amennyiben *vis maior* esete miatt a harmadik országból érkező sétahajó olyan kikötőben kíván kikötni, amely nem minősül határátkelőhelynek, a kikötői hatóságok kapcsolatba lépnek a legközelebbi határátkelőhelynek minősülő kikötő hatóságaival, hogy a hajó érkezését jelentsék.

3.2.6. Az említett ellenőrzések során a hajó valamennyi műszaki jellemzőjét és a fedélzeten tartózkodó személyek nevét tartalmazó dokumentumot át kell adni. E dokumentum egy példányát át kell adni a beutazási és indulási kikötő hatóságainak. Amíg a hajó a tagállamok egyikének felségvizein marad, e jegyzék egy példányát a hajó iratai között kell tartani.

Part menti halászat

3.2.7. Az 5. és 8. cikktől eltérően, a part menti halászattal foglalkozó hajók személyzetét, akik minden nap, vagy 36 órán belül visszatérnek a bejegyzett kikötőbe vagy a tagállamok területén fekvő bármely kikötőbe anélkül, hogy harmadik ország területén fekvő kikötőben kikötnének, nem kell rendszeresen ellenőrizni. Mindazonáltal, az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelését – különösen ha valamely harmadik ország partvonala az érintett tagállam területének közvetlen közelében található – figyelembe kell venni a végrehajtandó ellenőrzések gyakoriságának meghatározásánál. Az említett kockázatoknak megfelelően el kell végezni a személyek ellenőrzését és/vagy a hajó fizikai átkutatását.

▼B

3.2.8. Valamely tagállam területén található kikötőben nem bejegyzett, part menti halászattal foglalkozó hajók személyzetét a tengerészekre vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően kell ellenőrizni.

K o m p j á r a t o k

3.2.9. A harmadik ország területén fekvő kikötőből induló vagy oda érkező kompjáratok fedélzetén utazó személyeket ellenőrizni kell. Ezzel kapcsolatban a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) amennyiben lehetséges, a tagállamok a 10. cikkel összhangban külön sávokat létesítenek;

b) a gyalogosan közlekedő személyeket egyenként kell ellenőrizni;

c) a járművel utazókat a járműnél kell ellenőrizni;

d) a komp azon utasait, akik autóbusszal utaznak, gyalogosan közlekedő utasoknak kell tekinteni. Ezen utasok az ellenőrzéshez leszállnak az autóbuszról;

e) a teherszállító járművek vezetőit és a kísérőket a járműnél kell ellenőrizni. Ezt az ellenőrzést alapvetően a többi utas ellenőrzésétől elkülönítve kell elvégezni;

f) az ellenőrzések gyors elvégzése érdekében elegendő számú kaput kell biztosítani;

g) különösen a jogellenes bevándorlók leleplezése céljából, szúrópróbaszerű ellenőrzésnek kell alávetni az utasok által használt járműveket, valamint adott esetben a járműben elhelyezett rakományt és egyéb árut;

h) a komp személyzetének tagjait ugyanúgy kell kezelni, mint a kereskedelmi hajó személyzetének tagjait;

i) a 3.1.2. pont (személyzeti és utaslisták benyújtásának kötelezettsége) nem alkalmazandó. Amennyiben a 98/41/EK tanácsi irányelv ([1]) szerint kell összeállítani, akkor a hajóparancsnoknak a lista egy példányát legkésőbb a harmadik országbeli kikötőből való elindulást követő harminc percen belül el kell küldenie a tagállamok területén található érkezési kikötő illetékes hatóságának.

3.2.10. Amennyiben egy harmadik államból érkező és a tagállamok területén többször megálló komp kizárólag a tagállamok területén az út hátralévő részére utasokat vesz fel, úgy ezen utasokat az indulási kikötőben kiléptetési, az érkezési kikötőben pedig beléptetési ellenőrzésnek kell alávetni.

Azon személyek ellenőrzése, akik a közbeeső megállások alkalmával már a komp fedélzetén tartózkodnak, és nem a tagállamok területén szálltak fel, az érkezési kikötőben történik. A fordított eljárás érvényes azokra az esetekre, amikor a célország egy harmadik ország.

([1]) A Tanács 98/41/EK irányelve (1998. június 18.) a Közösség tagállamainak kikötőibe érkező vagy onnan induló személyhajókon utazó személyek nyilvántartásáról (HL L 188., 1998.7.2., 35. o.).

▼B

Teherszállító járatok a tagállamok között

3.2.11. A 8. cikktől eltérően nem lehet határforgalom-ellenőrzést végezni a tagállamok területén található, ugyanazon két vagy több kikötő közötti teherszállító járatokon, amelyek nem kötnek ki a tagállamok területén kívül és árut szállítanak.

Mindazonáltal e hajók személyzetét és utasait is ellenőrizni kell, de csak akkor, ha ez a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolt.

4. **Belvízi hajózás**

4.1. A „külső határ átlépésével járó belvízi hajózás” magában foglalja valamennyi, üzleti vagy kedvtelési célú, hajó és úszó jármű használatát folyókon, csatornákon és tavakon.

4.2. Az üzleti célú hajók tekintetében a kapitány és a fedélzeten alkalmazott személyek, akik szerepelnek a személyzeti listán, valamint e személyek családtagjai, akik a hajón laknak, a személyzet tagjának vagy azzal egyenértékűnek tekintendők.

4.3. A 3.1–3.2. pontok vonatkozó rendelkezéseit értelemszerűen kell alkalmazni a belvízi hajózás ellenőrzésére.

▼B

VII. MELLÉKLET

A személyek egyes kategóriáira vonatkozó különleges szabályok

1. **Államfők**

A 6. és a 8–14. cikktől eltérően az államfőket és küldöttségük tagjait – akiknek az érkezését és indulását a határőrségnek diplomáciai úton hivatalosan jelezték – nem kell határforgalom-ellenőrzésnek alávetni.

2. **Pilóták és légi személyzet**

2.1. A 6. cikktől eltérően, a polgári repülésről szóló 1944. december 7-i egyezmény 9. mellékletében előírtak szerint légijármű-vezetői engedéllyel vagy szakszolgálati engedéllyel rendelkezők hivatásuk gyakorlása során és az említett okmányok alapján:

a) beszállhatnak és kiszállhatnak a közbeeső repülőtéren vagy valamely tagállam területén található érkezési repülőtéren;

b) beléphetnek annak a valamely tagállam területén elhelyezkedő városnak a területére, ahol a közbeeső repülőtér vagy érkezési repülőtér található;

c) bármilyen közlekedési eszközzel valamely tagállam területén található repülőtérre utazhatnak, hogy az arról a repülőtérről induló repülőgépre felszálljanak.

Minden egyéb esetben teljesíteni kell az 6. cikk (1) bekezdésében előírt követelményeket.

2.2. A 7–14. cikket kell alkalmazni a légi személyzet ellenőrzésére. Ahol csak lehetséges, a légi személyzet ellenőrzésének elsőbbséget kell biztosítani. Pontosabban, az utasok ellenőrzése előtt, vagy egy e célra elkülönített helyen kell őket ellenőrizni. A 8. cikktől eltérően, a határellenőrzésért felelős személyek által ismert személyzetet a hivatásuk ellátása során csak szúrópróbaszerű ellenőrzésnek kell alávetni.

3. **Tengerészek**

Az 5. és 8. cikktől eltérően, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) a tengerészek személyazonossági okmányairól szóló 108. sz. (1958) vagy 185. sz. (2003) egyezményével, a nemzetközi tengeri forgalom elősegítéséről szóló egyezményben (FAL-egyezmény) és a vonatkozó nemzeti joggal összhangban kiadott tengerészigazolvánnyal rendelkező tengerészek számára a tagállamok engedélyezhetik, hogy a hajójuk által érintett kikötő területén vagy a környező településeken való tartózkodás céljából partra szállva a tagállamok területére belépjenek, vagy a tagállamok területéről a hajóikra visszatérve kilépjenek anélkül, hogy valamelyik határátkelőhelyen jelentkeznének, azzal a feltétellel, hogy szerepelnek hajójuk személyzeti listáján, amelyet megelőzőleg az illetékes hatóságok által elvégzendő ellenőrzésre benyújtottak.

A belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján azonban a határőrök a partraszállás előtt a 8. cikkel összhangban ellenőrzésnek vetik alá a tengerészeket.

▼B

4. **Diplomata-, hivatali vagy szolgálati útlevéllel rendelkezők és nemzetközi szervezetek tagjai**

4.1. Tekintettel a kiváltságaikra és mentességeikre, a tagállamok által elismert harmadik országok vagy azok kormánya által kiadott diplomata-, hivatali vagy szolgálati útlevél birtokosai, valamint a 4.4. pontban felsorolt nemzetközi szervezetek által kiadott okmányok birtokosai, akik feladataik ellátásával kapcsolatban utaznak, a határforgalom-ellenőrzés során elsőbbségben részesíthetők a többi utassal szemben, bár – adott esetben – továbbra is a vízumkötelezettség hatálya alá tartoznak.

A 6. cikk (1) bekezdésének c) pontjától eltérően az említett okmányok birtokosainak nem kell bizonyítaniuk, hogy rendelkeznek megfelelő anyagi fedezettel.

4.2. Ha a külső határon megjelenő személy kiváltságokra és mentességekre hivatkozik, a határőr kérheti, hogy státusát megfelelő okmányok, különösen az akkreditáló állam által kiállított igazolások, diplomata-útlevél vagy egyéb okmány bemutatásával igazolja. Amennyiben kétségei vannak, a tisztviselő sürgős esetben közvetlenül a külügyminisztériumtól kérhet felvilágosítást.

4.3. A diplomáciai vagy konzuli képviseletekhez akkreditált személyek és családtagjaik a 20. cikk (2) bekezdésében említett igazolvány és a határátlépésre jogosító okmány bemutatásával léphetnek be a tagállamok területére. Továbbá, a 14. cikktől eltérően, a határőr nem tagadhatja meg a diplomata-, hivatali és szolgálati útlevelek birtokosainak a tagállamok területére történő beléptetését anélkül, hogy konzultálna a megfelelő nemzeti hatóságokkal. Ez érvényes arra az esetre is, ha a személyre vonatkozóan figyelmeztető jelzést vittek be a SIS-be.

4.4. A nemzetközi szervezetek által a 4.1. pontban meghatározott célokra kiadott okmányok elsősorban a következők:

— az Egyesült Nemzetek laissez-passer igazolványa, amelyet az Egyesült Nemzetek és szakosított intézményeinek személyzete számára adnak ki az Egyesült Nemzetek szakosított intézményeinek kiváltságairól és mentességeiről szóló, New Yorkban 1947. november 21-én aláírt egyezmény alapján,

— az Európai Unió (EU) által kiadott laissez-passer igazolvány,

— az Európai Atomenergia-közösség (Euratom) által kiadott laissez-passer igazolvány,

— az Európa Tanács főtitkársága által kiadott jogszerű határátlépést biztosító igazolvány,

— az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, fegyveres erőik jogállásáról szóló megállapodás III. cikkének (2) bekezdése szerint kiadott okmányok (katonai személyi igazolvány és utazási parancs, kiküldetési rendelvény, illetve egyéni vagy csoportos menetparancs), valamint a Partnerség a Békéért keretében kiadott okmányok.

5. **Határ menti ingázók**

5.1. A határ menti ingázók ellenőrzésére vonatkozó eljárásokra a határellenőrzés általános szabályai, különösen a 8. és a 14. cikk, az irányadóak.

▼B

5.2. A 8. cikktől eltérően, azokat a határ menti ingázókat, akiket az azonos határátkelőhelyen történő gyakori határátlépés miatt a határőrök jól ismernek, és akikre vonatkozóan – kezdeti ellenőrzés alapján – a SIS-ben vagy valamely nemzeti adatállományban nem adtak ki figyelmeztető jelzést, csak szúrópróbaszerű ellenőrzéseknek kell alávetni annak vizsgálatára, hogy rendelkeznek-e érvényes, a határátlépésre feljogosító okmánnyal és teljesítik-e a szükséges beutazási feltételeket. Ezeket a személyeket időről időre váratlanul, rendszertelen időközökben alapos ellenőrzésnek kell alávetni.

5.3. Az 5.2. pont rendelkezéseit más kategóriába tartozó, a határt rendszeresen átlépő személyekre is ki lehet terjeszteni.

6. **Kiskorúak**

6.1. A határőrök különleges figyelmet fordítanak az – akár felnőtt kíséretében, akár anélkül utazó – kiskorúakra. A külső határt átlépő kiskorúakat – az ezen rendeletben előírtak szerint – a be- és kiutazáskor a felnőttekkel azonos módon ellenőrzik.

6.2. Abban az esetben, ha a kiskorút felnőtt kíséri, a határőrnek ellenőriznie kell, hogy a kiskorút kísérő személyek rendelkeznek-e szülői felügyeleti joggal, különösen ha a kiskorút csak egy felnőtt kíséri, és alapos a gyanúja annak, hogy a kiskorút jogellenesen vitték el a szülői felügyeleti jogot jogszerűen gyakorló személy(ek) felügyelete alól. Ez utóbbi esetben a határőrnek további vizsgálatot kell folytatnia az érintettek által adott információk közötti ellentmondások kiderítése érdekében.

6.3. A kíséret nélkül utazó kiskorúak esetében – az úti okmányok és az igazoló okmányok alapos ellenőrzésével – a határőröknek azt kell biztosítaniuk, hogy a kiskorúak a szülői felügyeletet gyakorló személy(ek) akarata ellenére nem hagyják el a tagállamok területét.

6.4. A tagállamok nemzeti kapcsolattartó pontokat jelölnek ki a kiskorúakkal kapcsolatos konzultáció céljából, és ezekről tájékoztatják a Bizottságot. E nemzeti kapcsolattartó pontok listáját a Bizottság a tagállamok rendelkezésére bocsátja.

6.5. A 6.1., 6.2. és 6.3. pontban meghatározott bármely körülménnyel kapcsolatos kétség esetén a határőrök igénybe veszik a kiskorúakkal kapcsolatos konzultáció céljából létrehozott nemzeti kapcsolattartó pontok listáját.

7. **Mentési szolgálatok, rendőrség, tűzoltóság és határőrség**

A mentési szolgálatok, a rendőrség és a tűzoltóság szükséghelyzetben eljáró tagjainak beutazására és kiutazására, valamint a határőrök szakmai feladataik ellátása során történő határátlépésére vonatkozó rendelkezéseket a nemzeti jogban kell meghatározni. A tagállamok kétoldalú megállapodásokat köthetnek harmadik országokkal a személyek e kategóriáinak be- és kiutazására vonatkozóan. Ezek a rendelkezések és kétoldalú megállapodások tartalmazhatnak a 5., 6. és 8. cikktől való eltéréseket.

8. **Nyílt tengeri munkavállalók**

A 5. és 8. cikktől eltérően nem lehet alapos ellenőrzésnek alávetni azokat a nyílt tengeri munkavállalókat, akik tengeri vagy légi úton rendszeresen visszatérnek a tagállamok területére anélkül, hogy harmadik ország területén tartózkodtak volna.

Mindazonáltal az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelését – különösen ha valamely harmadik ország partvonala egy nyílt tengeri létesítmény közvetlen közelében található – figyelembe kell venni a végrehajtandó ellenőrzések gyakoriságának meghatározásánál.

▼B

VIII. MELLÉKLET

Állam neve

Állam logója ..... (Hivatal neve)

_____

_____ (1)

A RÖVID TARTÓZKODÁS IDŐTARTAMÁRA VONATKOZÓ FELTÉTEL TELJESÍTÉSÉRE VONATKOZÓ BIZONYÍTÉK ELFOGADÁSA, AMENNYIBEN AZ ÚTI OKMÁNYBAN NEM SZEREPEL BE-VAGY KILÉPTETŐBÉLYEGZŐ LENYOMATA

_____ -án/-én _____ órakor _____ helyen,

a(z) _____ aláíró hatóság előtt megjelent:

vezetéknév: _____ utónév: _____

születési idő: _____ születési hely: _____ nem: _____

állampolgárság: _____ lakóhely: _____

úti okmány: _____ száma: _____

kiállításának helye: _____ ideje: _____

vízum száma: _____ kiállító hatóság (szükség esetén): _____

időtartama, a kiállítás okai: _____

Tekintettel a tagállamok területén való tartózkodása időtartamára vonatkozóan általa bemutatott bizonyítékra, úgy kell tekinteni, hogy a fent nevezett személy _____ tagállam területére _____-án/-én _____ órakor lépett be vagy onnan a megjelölt időpontban lépett ki _____ határátkelőhelyen.

Az aláíró hatóság elérhetősége:

Tel.: _____

Fax: _____

E-mail: _____

Az érintett személy kézhez kapja e dokumentum másolatát.

Éeintett személy	Felelős tisztviselő + bélyegző

(1) Norvégia és Izland esetében nem szükséges az ország betűjele

▼B

IX. MELLÉKLET

A hatályon kívül helyezett rendelet és egymást követő módosításainak jegyzéke

Az Európai Parlament és a Tanács 562/2006/EK rendelete (HL L 105., 2006.4.13., 1. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács 296/2008/EK rendelete (HL L 97., 2008.4.9., 60. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács 81/2009/EK rendelete (HL L 35., 2009.2.4., 56. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete (HL L 243., 2009.9.15., 1. o.)	Kizárólag az 55.cikk
Az Európai Parlament és a Tanács 265/2010/EU rendelete (HL L 85., 2010.3.31., 1. o.)	Kizárólag a 2. cikk
A 2011. évi csatlakozási okmány V. mellékletének 9. pontja	
Az Európai Parlament és a Tanács 610/2013/EU rendelete (HL L 182., 2013.6.29., 1. o.)	Kizárólag az 1. cikk
Az Európai Parlament és a Tanács 1051/2013/EU rendelete (HL L 295., 2013.11.6., 1. o.)	

▼B

X. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

Az 562/2006/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk, bevezető szófordulat	2. cikk, bevezető szófordulat
2. cikk, 1–8. pont	2. cikk, 1–8. pont
2. cikk, 8a. pont	2. cikk, 9. pont
2. cikk, 9. pont	2. cikk, 10. pont
2. cikk, 10. pont	2. cikk, 11. pont
2. cikk, 11. pont	2. cikk, 12. pont
2. cikk, 12. pont	2. cikk, 13. pont
2. cikk, 13. pont	2. cikk, 14. pont
2. cikk, 14. pont	2. cikk, 15. pont
2. cikk, 15. pont	2. cikk, 16. pont
2. cikk, 16. pont	2. cikk, 17. pont
2. cikk, 17. pont	2. cikk, 18. pont
2. cikk, 18. pont	2. cikk, 19. pont
2. cikk, 18a. pont	2. cikk, 20. pont
2. cikk, 19. pont	2. cikk, 21. pont
3. cikk	3. cikk
3a. cikk	4. cikk
4. cikk	5. cikk
5. cikk, (1) bekezdés	6. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (1a) bekezdés	6. cikk, (2) bekezdés
5. cikk, (2) bekezdés	6. cikk, (3) bekezdés
5. cikk, (3) bekezdés	6. cikk, (4) bekezdés
5. cikk, (4) bekezdés	6. cikk, (5) bekezdés
6. cikk	7. cikk
7. cikk, (1) és (2) bekezdés	8. cikk, (1) és (2) bekezdés
7. cikk, (3) bekezdés, a) pont	8. cikk, (3) bekezdés, a) pont

▼B

Az 562/2006/EK rendelet	Ez a rendelet
7. cikk, (3) bekezdés, aa) pont	8. cikk, (3) bekezdés, b) pont
7. cikk, (3) bekezdés, ab) pont	8. cikk, (3) bekezdés, c) pont
7. cikk, (3) bekezdés, ac) pont	8. cikk, (3) bekezdés, d) pont
7. cikk, (3) bekezdés, ad) pont	8. cikk, (3) bekezdés, e) pont
7. cikk, (3) bekezdés, ae) pont	8. cikk, (3) bekezdés, f) pont
7. cikk, (3) bekezdés, b) pont	8. cikk, (3) bekezdés, g) pont
7. cikk, (3) bekezdés, c) pont	8. cikk, (3) bekezdés, h) pont
7. cikk, (3) bekezdés, d) pont	8. cikk, (3) bekezdés, i) pont
8. cikk	9. cikk
9. cikk, (1) bekezdés	10. cikk, (1) bekezdés
9. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a) pont	10. cikk (2) bekezés, első és második albekezdés
9. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, b) pont	10. cikk (2) bekezés, harmadik albekezdés
9. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	10. cikk, (2) bekezdés, negyedik albekezdés
9. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés	10. cikk, (2) bekezdés, ötödik albekezdés
9. cikk, (3) és (4) bekezdés	10. cikk, (3) és (4) bekezdés
10. cikk, (1) és (5) bekezdés	11. cikk, (1) és (5) bekezdés
10. cikk, (6) bekezdés	—
11. cikk	12. cikk
12. cikk	13. cikk
13. cikk	14. cikk
14. cikk	15. cikk
15. cikk	16. cikk
16. cikk	17. cikk
17. cikk	18. cikk
18. cikk	19. cikk
19. cikk	20. cikk
19a. cikk (IV. fejezet)	—
19a. cikk (IVa. fejezet)	21. cikk

▼B

Az 562/2006/EK rendelet	Ez a rendelet
20. cikk	22. cikk
21. cikk	23. cikk
22. cikk	24. cikk
23. cikk	25. cikk
23a. cikk	26. cikk
24. cikk	27. cikk
25. cikk	28. cikk
26. cikk	29. cikk
26a. cikk	30. cikk
27. cikk	31. cikk
28. cikk	32. cikk
29. cikk	33. cikk
30. cikk	34. cikk
31. cikk	35. cikk
32. cikk	36. cikk
33. cikk	37. cikk
33a. cikk	38. cikk
34. cikk	39. cikk
35. cikk	40. cikk
36. cikk	41. cikk
37. cikk	42. cikk
37a. cikk	43. cikk
38. cikk	—
39. cikk	44. cikk
40. cikk	45. cikk
I–VIII. melléklet	I–VIII. melléklet
—	IX. melléklet
—	X. melléklet